

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

2012/13

Årsskriftredaktion
Lars Serup Nordam

Fotos
Morten Hymøller Laursen
DK Foto

Grafik
Lyuba Halacheva

Oplag
1400 Eksemplarer

2012/13

Adresse Fenrisvej 33
8210 Århus V

Hjemmeside aasg.dk

Email post@aasg.dk

Telefon 8615 8955

Lærerværelse 8912 4366

Pedel 2814 2257

INDHOLD

VELKOMST FRA ELEVRÅDET	10
VELKOMMEN SOM NY ELEV	11
ÅSG 2012 – FYSISKE FORBEDRINGER	12
TOM WAITS TEATERKONCERT	13
STUDIERETNINGS DAG FOR 1W	16
AT VÆRE NY LÆRER PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM	19
ELEVTALEN VED DIMISSIONEN 2012	20
FØRSTE RÆKKE MIDTFOR	24
MÅNEDSMØDERNE PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM	26
SAMARBEJDE MED GYMNASIUM X	28
PÅ VEJ MOD NYE RAMMER OG MERE LUFT	30
VENI, VIDI, VICI	32
ÅSG TIL DM I DRENGEFODBOLD	33
KONSULENTEN DROSLER NED...	34
FLINKE VENNER	36
2U GOES TO IRELAND	38

PEDELLERNE	40
SKOLEFESTEN 2013	41
UNGE OG FÆLLESSKABER - INNOVATION I LYSTSKOVEN	44
NY UDDANNELSESLEDER PÅ ÅSG	46
OPERATION DAGSVÆRK	47
2Q I TYRKIET	48
KANTINEN	49
SIDSTE SKOLEDAG 3G - TAK FOR KAMPEN	50
FRA GUTENBERG TIL GOOGLE?	52
ELEVER 2012/13	54
ANSATTE	58
STUEPLAN	70
KÆLDER	71

KOLOFON

Rektor
Dorte Frstrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder
Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere
Mette Madsen 89124367

Henrik Rosleff 89124372

Mona Gadegaard 89124352

Administrationschef
Charlotte Ernst 89124355

Studievejledere
Dorthe Antonsen 89124364

Merete Hejl-Nielsen 89124365

Marianne Høgsgaard 89124365

Datavejleder
Kaare Petersen 89124362

Bibliotekar
Christian Bech Sørensen 89124368

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.

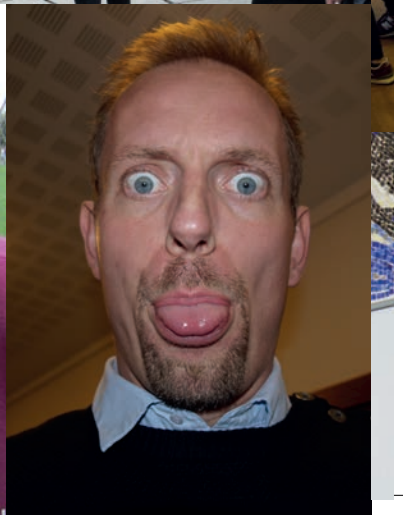
Ringetider fremgår af nedstående:

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

ÅRETS SKÆVE GANG

VELKOMST FRA ELEVRÅDET

Velkommen til 1.g'erne og velkommen tilbage til 2. og 3.g'erne. Vi er Elevrådet på Århus Statsgymnasium. Dette er begyndelsen på et år, hvor vi som elevråd har brug for dine idéer! Skolens identitet bliver skabt af elevernes indstillinger, initiativer og idéer. Vi skal sørge for, at vores gymnasium er et dejligt, inspirerende og produktivt sted.

Det er eleverne, der former gymnasiet, og gennem Elevrådet kan vi sammen opnå en større indflydelse på ÅSG. Elevrådet består af en række udvalg med mange forskellige formål og temaer. Alle er oprettet for at vedligeholde og udvikle det sociale, det kreative og det undervisningsrelaterede på skolen.

Vi starter året ud med vores årlige hyttetur, hvor der er mulighed for at danne nye udvalg og genoprette gamle. Dette er et forum, hvor vi kan

møde hinanden på tværs af klasser og årgange og i fællesskab forme ÅSG. I Elevrådet vil vi gøre en indsats for alles hverdag. Elevrådet er frit for alle, så har du en god ide eller lyst til at gøre en forskel, så kom frisk!

På vegne af Elevrådet

Elevrådsbestyrelsen: Laurids 2q, Morten 2z, Kirstine 2u, Andreas 1u, Hannah 2z, Tor 2m, Ask 1w, Gerda 2z, Dina 2u

VELKOMMEN SOM NY ELEV

Efter sommerferien skal du begynde i 1. g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for

din uddannelse og din personlige udvikling.

Du har på forhånd tilkendegivet, hvilken studieretning du foretrækker. Det første halve år er imidlertid et grundforløb, hvor alle elever har stort set de samme fag. I december skal du bestemme dig endeligt for, hvilken studieretning du vil fortsætte i. Dermed beslutter du dig for, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at over halvdelen af fagene er fag, som alle elever skal have uanset valg af studieretning.

Formålet med studentereksamen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig

fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrenger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også hjælper til, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféeerne, som er med til at sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

ÅSG 2012 – FYSISKE FORBEDRINGER

Ikke mindst når det drejer sig om renoveringer i fredede bygninger og nybyggeri, får en gymnasiebestyrelse og specielt en ledelse på et gymnasium mange interessante ting at tage stilling til. Forhold, der ligger betydeligt uden for den almindelige faglige og pædagogiske drift af et gymnasium anno 2012.

Der skal tages stilling til plan-
tegninger, indretning, arkitektur,

EU udbudsregler, bygherrerådgivning, advokathjælp, tilkørselsforhold, sikkerhed, information til en bred kreds, og ikke mindst er der mange akutte beslutninger, når der tages hul på forbedringer af en ældre fredet bygningsmasse, hvor der pludselig opstår uforudsete problemer og mangler. Det har i hvert fald været en ikke uvæsentlig del af ledelsesopgaven på ÅSG i 2012. Det udvider horisonten og giver en god fornemmelse, når det lykkes.

De synlige beviser på, at alle bestræbelser er lykkedes, har kunnet ses siden juli 2012, hvor gravearbejdet til det nye byggeri på ÅSG startede, og det kulminerede foreløbigt primo december 2012 med et meget velbesøgt rejsegilde på trods et ualmindelig koldt vejr.

Bestyrelsen ser frem til indvielsen af det nye byggeri i august 2013 og færdiggørelsen af de næste etaper i 2013 og 2014.

Som tidligere år er der grund til stor tilfredshed med elevsøgningen og en økonomi, som er sund og stabil. De udviklingsmål, som var opstillet i samarbejdet mellem bestyrelsen og rektor, er stort set alle blevet opfyldt til punkt og prikke. Ikke mindst er et meget lavt frafald af elever yderst tilfredsstillende og skabt gennem den tillid og samarbejdskultur, der hersker på ÅSG.

Forandring er i disse år et rammevilkår, og på det tidspunkt, dette indlæg skrives, er det tydeligt, at 2013 og de kommende år ikke vil adskille sig fra dette vilkår. Det lykkes gennem sammenhold, samarbejde og hårdt arbejde at sikre stabilitet på ÅSG på trods af ekstraordinært mange udfordringer ud over den daglige drift.

Jeg vil på bestyrelsens vegne igen i 2012 rette en stor TAK til elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG. Et velfungerende arbejde i bestyrelsen er helt afhængigt af jer.

P.b.v.

Peder Østergaard
bestyrelsesformand

TOM WAITS

TEATERKONCERT - ÅSG 2013

Årets teaterkoncert på ÅSG åbnede dørene til et univers af unikke historier, fortalt gennem alt fra avantgardistisk sigøjnermusik til smukke og melodiose ballader. Publikum blev både inviteret med i cirkus, på bordel og i rendestenen blandt gadens fortrukne og forhutlede eksistenser.

"What's he building in there?" blev der spurgt i showets begyndelse, mens mystiske og mekaniske lyde pirrede fantasien og nysgerrigheden om, hvad der mon foregik bag forhængen. Jeg tror, at mange også er nysgerrige omkring, hvad der foregik bag kulisserne.

Det kæmpe engagement omkring teaterkoncerten, der kom fra både lærere og elever, pus-tede liv i en sædvanlig dvaleramt og umotiveret november måned. Der blev arbejdet hårdt og intensivt i to uger, men der blev også knyttet bånd og drukket automatkaffe fra læreværelset, hvor man ellers sjældent sætter sine fødder.

Lærerne var nogle vigtige brikker i forhold til at få koret, blæserne og de 3 bands stablet på benene. Her fik vi sat et ansigt på de to nye og dygtige musiklærere: Morten og Lasse, samtidig med at vi fik lært de garvede musiklærere; Birgit, Per og Jytte bedre at kende. Til prøverne bidrog de med gode råd og umage direktioner. Instruksen kom fra en lille flok meget hårdtarbejdende elever. Takket være deres instrukser og valg af sange kom teaterkoncerten til sidst til at hænge sammen som helhed, selvom den jo hovedsageligt bestod af separate historier.

Da det er svært at falde ned ovenpå sådan en omgang teaterkoncert, blev der traditionen tro holdt fest efter sidste opførelse. Der blev leget teaterkoncerts-druklege og danset til duggede ruder og knuste tænder.

Tom Waits' svært efterlignelige rustne stemme og talende hænder kræver en flok stærke

fortolkere og historiefortællere. Den flok er overraskende stor her på Århus Statsgymnasium. Det er imponerende og inspirerende at høre så mange forskellige personligheder og talenter sætte et helt unikt og personligt præg på musik så original som Tom Waits'.

Det at være sammen om at skabe noget, hvor alle spiller en nødvendig rolle, giver et fællesskab og en følelse af at være en del af skolen på en helt ny måde. Hvis man ser på helheden, er det en fælles præstation, hvor alle skal være nærværende og engagerede, før det fungerer. Jeg tror, jeg taler på manges vegne, når jeg siger, at musik har en helt særlig "evne" til at nå

ud over det talte. Det er en anden måde at kommunikere på, end man ellers gør på gymnasiet. Derfor er det dødsens vigtigt og befriende med et musikalsk liv på skolen. Jeg håber, at de nye elever vil være med til at holde det ved lige.

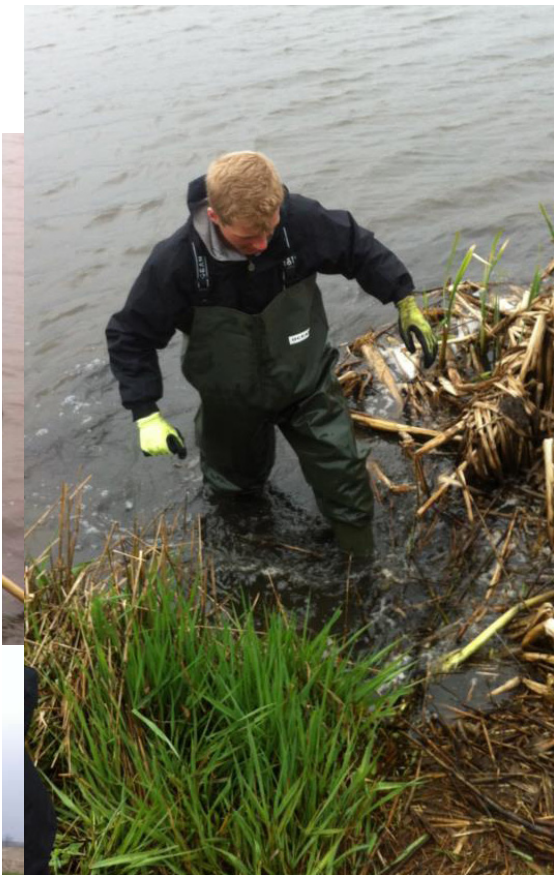
Johanne Tagmose Grønkjær, 2m

STUDIERETNINGS DAG FOR 1W

I 1w er vi på studieretningen: Mat A, Samf A og Bio B. Med denne studieretning får vi mulighed for at beskæftige os med det naturvidenskabelige, både i form af begreber og metoder, som vi herefter perspektiverer til den påvirkning, samfundet har haft. Endvidere bruger vi vores samfundsfaglige og naturvidenskabelige baggrundsviden til at løse og forstå problemstillinger og dilemmaer. Vi opstiller matematiske modeller og formler, der giver os mulighed for at illustrere virkeligheden i samspil med natur- og samfundsvidenskab.

De forskellige studieretninger laver meget forskelligt i forbindelse med deres studieretningsdage i begyndelsen af studieretningsforløbet – og den 8. maj 2013 tog vi på studieretningstur ud til Årslev Engsø. På denne dag fik vi mulighed for at kombinere vores tre studieretningsfag sammen med vores matematiklærer Morten Junget, samfundsfagslærer Lars Kjærgaard og vores biologilærere Dorte Nyhagen og Brian Schyth.

Vi cyklede ud til Årslev Engsø, og på vejen gjorde vi flere stop, hvor Lars beskrev og forklarede, hvordan samfundet har påvirket og været med til at skabe naturområderne omkring både Brabandsøen og Årslev Engsø.

Efter vi havde nået vores endelige destination, spiste vi frokost. Da pausen var slut, var vi nu klar til at påbegynde dagens primære opgave, nemlig at undersøge søens dyreliv og analysere og behandle vores resultater. Vi trak i vaders og påbegyndte fangsten. Ud fra de dyr, vi fangede, kunne vi bestemme vandkvaliteten i Årslev Engsø ved hjælp af et biologisk makroindeks.

Ud fra vores observationer og resultater opstillede vi matematiske data, der indgik i databehandlingen i den biologirapport, som var produktet af vores studieretningsdag.

Liv og Rasmus, 1w

AT VÆRE NY LÆRER PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Det var med en vis ydmyghed og nervøsitet, at jeg en morgen i august 2011 trådte ind i lokale 17 for at undervise daværende 1d i matematik. Bortset fra en tjans som badmintontræner for mange år siden, var det helt nyt for mig at skulle undervise, og selvom jeg havde brugt en del af min sommerferie på at forberede mig, var jeg meget spændt på, hvordan det skulle gå.

Men bekymringerne blev gjort til skamme, og det gik hverken værre eller bedre, end at jeg overlevede både den og de næste mange lektioner – og efterhånden begyndte jeg at finde mig til rette i rollen som gymnasielærer.

Det skal dog ikke forstås sådan, at jobbet som årsvikar i matematik blev ren rutine, for ud over et tidspres af en anden verden, bød det også konstant på nye udfordringer, som jeg skulle forsøge at manøvrere igennem på den bedst mulige måde. Det var spændende og indimellem meget krævende, men der var heldigvis masser af hjælp at hente både hos den mentor, jeg havde fået tilknyttet til at hjælpe mig i gang, og hos mine kolleger i øvrigt. Meget skulle læres helt fra bunden, og derfor var det guld værd, at jeg kunne læne mig op ad og lade mig inspirere af mere erfarne kræfter i lærerkollegiet.

Så jeg kom nogenlunde uskadt igennem undervisning, opgaveretning, karaktergivning, planlægning af forløb, forældrekonsultationer, møder, skolearrangementer osv., og et eller andet sted undervejs fik jeg papir på en fastansættelse og kunne dermed se frem til at skulle i pædagogikum i skoleåret 2012-13.

Nu nærmer pædagogikumforløbet sig sin afslutning, og jeg kan se tilbage på et år, der har været udfordrende på en helt anderledes måde end mit første år som årsvikar. Bevarer,

tidspresset er der stadig, men derudover har man som pædagogikumkandidat mange jern i ilden, og man indtager en række forskellige roller, i og med at man både underviser og bliver undervist, observerer og bliver observeret, indgår i vejledningssituationer, skriver teoretiske opgaver osv. Så mens tidspresset i det første år lidt karikeret var et spørgsmål om at starte fra toppen af den høje stak med arbejdsopgaver og bare klø på, har det i år i langt højere grad drejet sig om at forsøge at overskue de mange forskellige stakke. Det har været let at tabe både pusten og overblikket fra tid til anden, men selv om jeg i skrivende stund endnu ikke er helt igennem pædagogikumforløbet, tør jeg godt vove den påstand, at jeg nok også overlever mit andet år som gymnasielærer. Og det har været et lærerigt et af slagsen, ikke mindst takket være mine kompetente vejledere, som har været en stor hjælp i forhold til at give mig råd og konstruktiv kritik.

Den noget tørre overskrift, jeg har givet mit indlæg, rummer i virkeligheden to dele: at være ny lærer og at være ny på Århus Statsgymnasium. Den sidste del havde jeg den morgen i august til fælles med eleverne i 1d, som med al sandsynlighed var lige så spændte og forventningsfulde som jeg selv. For deres vedkommende drejede det sig om at tage skridtet fra folkeskolen til gymnasiet, mens min egen udfordring bestod i, at jeg skulle træde ind på arbejdsmarkedet efter i størstedelen af mit liv at have været skoleelev og studerende. Men selv om jeg ikke længere er studerende, og selv om jeg snart ikke engang længere er pædagogikumkandidat, er jeg i den grad stadig i gang med at lære. Mens eleverne har lært at differentiere funktioner, har jeg således lært at differentiere undervisningen, mens de er blevet undervist i etik, har jeg læst didaktik, og mens de har beskæftiget sig med eksponentielle udviklinger, har jeg sat mig ind i teorier om deres kognitive udvikling, osv.

Nu har jeg haft min daglige gang blandt engagerede kolleger og videbegærlige elever i de flotte bygninger på Fenrisvej i knap to år, og jeg ser frem til forhåbentlig mange flere af slagsen. For Århus Statsgymnasium er både et godt sted at være, et godt sted at lære – og et godt sted at være lærer.

Andreas Posselt

ELEVTALEN VED DIMISSIONEN 2012: *KÆRE FORÆLDRE, LÆRERE, SØSKENDE, VENNER, OG IKKE MINDST: KÆRE MEDSTUDENTER!*

Nu er vi her! Eller – det har vi jo været hele tiden. I hvert fald de sidste tre år af vores liv. Vi har vandret frem og tilbage ad gymnasiets lange gange, vi har stået i kantinens absurd lange kø, når der var burgerfredag, og vi har gået op ad trapperne og med tålmodighed og et let bedrevidende smil ventet bag 1.g'erne, når de opdagede, at glasdørene ind til forhallen åbner INDAD og ikke UDAD. Det har vi så lært nu. Tror vi da. Vi har i hvert fald lært lærernes humor at kende, og ja, vi fandt da os også ud af, at lokale 38 gemmer sig omme bag lokale 37, og i øvrigt overhovedet ikke er et klasseværelse, men et depotrum.

Denne tale har været længe undervejs. Ikke at jeg i lang tid har vidst, at jeg skulle stå

her og holde den, for det har jeg ikke – men den her tale påbegyndte i virkeligheden sig selv den dag, vi stod ude på fortrappen for tre år siden som små, selvsikre, skræmte og spændte 1.g'ere. Nogle kom fra efterskoler og stod med langt uglet hår, måske endda et par hjemmelavede dreadlocks hist og her, iklædt maosko og tøj, der gik under terminologien "Find de mest spragledede stykker tøj, du har, og tag dem på SAMTIDIG".

Andre kom direkte fra folkeskolen og forstod nok ikke helt efterskoleelevernes stil.

Og vi var spændte på vores fremtid. Akkurat som vi er i dag. Men i dag er vi forventningsfulde på en anden måde. Vi er blevet meget klogere, siden den sommerdag i august i 2009. Og hvad er det så, vi er blevet klogere på? Jo, vi har bl.a. bandet og svovlet over differentialregningen og over, om kontrapunktet i fugaen nu var obligat eller dobbelt, og om Rousseau mon virkelig vidste, hvad hans tanker ville udsætte gymnasieelever for i det 21. århundrede. Vi har skrevet et utal af danskstiler, matematikafleveringer, fysik- og kemirapporter, engelske essays, vi har læst mange siders historielæsning, skrevet AT-synopsis... AT-synopsis!! Med metodeafsnit og tværfaglig forståelse på alle taksonomiske niveauer.

Det er et afsluttet kapitel, venner. Jeg sætter hermed et fælles punktum.

For de tre år har været hårde, men hvem havde ikke sagt det? Vores fysiske tilstedeværelse må til tider siges at have været noget varierende – fraværende eller nærværende, det har vi skullet høre meget for. Og det gider jeg simpelthen ikke tale mere om – hvis nogle føler sig fragmenteret eller ikke ordentligt til stede i dag, så skyldes det nok nærmere de dejlige tømmermænd, som vi er i stor risiko for at have som faste følgesvende de næste par uger... og tømmermænd kan som bekendt godt fragmentere ens opfattelse af verden.

Men følelsen af at være fragmenteret, at være delt og splittet mellem rationelle valg og følelser, kan også forstås på en anden måde: Tænk - i dag er vi her som studenter! Studenter anno 2012, studenter, der står midt i medialiseringen og eksistentialismens tidsalder. Og her står vi da egentlig ganske godt efter min mening. Vi er "fuldstændig fri' nu" – og vi agerer på så mange planer, vi har så mange valg foran os, at det kan virke både vidunderligt og uoverskueligt. Som vi sidder her, er vores tanker, personlighed og koncentration allerede på vej videre: Vores tid på Århus Statsgymnasium er slut, og man kan lade sig opsluge af en ihærdig fastholdelse i et øjeblikks nostalgi. Det gjorde jeg, da jeg startede på denne tale. Og det gik for alvor op for mig, at når vi nu går ud af festsalens døre om mindre end en halv time, så flyver vi fra reden for bestandig – som man med en klichéfyldt metafor kunne beskrive det. Det er på én gang fantastisk, ufatteligt og sindssygt skræmmende. Og vi er vel alle sammen på én gang lidt nervøse, men samtidig mere klar end nogensinde før til netop den udfordring. For siden vi blev født, har der altid været nogen, der har kunnet føre an for os, hvis der var brug for det – hvad enten det var forældre, vuggestue- og børnehavepædagoger, klasselærere eller gymnasielærere. Vi er blevet guidet godt. Men hvad sker der nu? Hvilken verden er det, vi går ind til? Hvordan ser den verden ud, vi lægger bag os? Hvad har vi oplevet? Hvad kendetegner vores årgang? – Jeg leder efter den røde tråd. Hvor er den blevet af? – Når vi nu sidder her, opfyldte af forventninger til fremtiden og de mange studenterfester foran os, så er det måske meget godt lige at nå at spørge sig selv: "Hey! Har jeg fået det hele med?"

I løbet af vores gymnasietid er tirsdagsmøderne blevet til månedsmøder, rygerne er blevet forflyttet fra fortrappen til halvtaget ved idræt, og det har mærkeligt nok givet røg i køkkenet. Vi har været med til at indføre fadøl til sold, og via oprettelsen af facebooksiden "Dagens Ret – Århus Statsgymnasium" har vi forøget underholdningsværdien af hverdagens rutiner med adskillige procent for kantinedamerne – og for os selv. Det er en kendsgerning, at vi har gennemskuet lærerne, der udnytter chokoladebollens sagnospundne status på Stats til at styre deres magtimperium. Det næste bliver vel, at Lars Nordam forsøger at bestikke lærere og os gamle elever med chokoladeboller, når vi kommer tilbage til gammel elevfest i november... hvem ved? Vi var i øvrigt med til at vinde Intergymnasielt MGP på baggrund af dette kulinariske bagværk. Teaterkoncert, musical og 3.g-revy har bragt os sammen på kryds og tværs, og vores årgang har med succes indtaget Meatpackers adskillige torsdag aftener. Vi løber med både første-, anden- og tredjepladser til landsdækkende konkurrencer inden for alle vidensområder – hvad dølen tror Danmark ikke snart om os fra Statsgymnasiet?

The Final Countdown har i mange år været det store gymnasiehit på denne årstid. Men vi har så i stedet valgt at voldsplille popsangen Call Me Maybe. Hvis man kigger på sangteksten, så g'r det jo absolut INGEN MENING!

Men hva' faen. Sådan er vi jo. For der skal også være plads til at tænke spontant – nogle gange er der ikke en rød tråd i de ting, man foretager sig, nogle gange er der ikke en forklaring på alting. Og så længe vi bare husker på vores viden fra brandøvelsen: Det første, vi skal gøre, når vi ser en brand, er at slukke den – ja, så går det hele jo nok.

Imens denne tale har været undervejs, har både den og jeg gennemgået en mindre identitetskrise. Jeg havde svært ved at finde det kim, der manglede, for at jeg kunne få talen til at hænge sammen. Jeg kunne ikke helt få brikkerne til at falde på plads, før huen kom på for tre formidable døgn siden. Da gik det pludselig op for mig, at i dette øjeblik, hvor jeg står og kigger på jer alle sammen, ville jeg finde den. Den røde tråd. For I er den røde tråd. Vi er den røde tråd.

Det er lidt ligesom et puslespil, hvor man skal have brikkerne til at gå op. Det er svært at sidde og se et samlet billede, når det i situationen er alle brikkerne, der mangler. Dem ser jeg nu. Og selvom hver eneste brik ikke rører alle brikker, så tror jeg alligevel, at man kommer til at savne dem i det samlede billede.

Men altså, nu skal vi heller ikke fortabe os i nostalgis melankolske tåger. Vi må tage det i små doser, hvis det bliver for meget. Godt nok er tanken om, at vi aldrig mere skal logge på vores elskede Ludus igen for at tjekke lektier, ret mærkelig - men dog til at leve med. Det er også ret mærkeligt, at vi ikke skal gå ned ad de lange gange længere. Men når vi mødes til gammel elevfest, så kan vi forhåbentlig stadigvæk huske, hvilken vej døren åbner. Når vi mødes rundt omkring, vil vi have fornemmelsen af, at brikker falder på plads for en stund. Et billede skitseres, stemninger genoplives og noget ubeskriveligt velkendt vender tilbage.

Og hvilken vej åbner døren nu? Den åbner

udad. Vi skal ud. UD i den vide verden, men først skal vi frem for alt FESTE! Feste, fejre hinanden, drikke øl og sprede kærlighed, vi skal nyde vores frihed og huerne. Vi skal nyde hvert et øjeblik. Vi er dem, der er studenter nu, vi er her, og vi er årgang 09/12 fra Århus Statsgymnasium. Så kære lærere: selvom jeg ikke er iført en vis skøn, hvid t-shirt med kæmpe stor rød prik, så tror jeg med rette, at jeg på vegne af hele årgangen kan svare jer:

Ja, vi er her. - 10 minutter endnu!

For vognene holder derude og venter – de venter kun på os. Lad os sætte huerne på skrå, måske sku' vi få en lille fjer på? Jo tak... Tak for tre vilde og givende år!

Tillykke kære medstudenter. Tillykke med huen, hurlumhejet og den henrivende frihed! Lad os gå ud og tage en bid af livet - vi ses til studenterfesterne, på Roskilde, i byen og derude i den store, vide verden.

Og når, ja - en sidste ting: Call me. Maybe!

FØRSTE RÆKKE MIDTFOR

At være mediefagslærer indebærer bl.a., at man har privilegeret adgang til elevernes fortællinger om sig selv. Man sidder så at sige på første række midt for og er vidne til deres bestræbelser på at sige noget vedkommende på en vedkommende måde i et medie, som de opfatter som deres eget. Men det, der gør faget spændende, er selvfølgelig, at brydekampen med filmmediet er en uhyre kompliceret affære. For selv filmskabere forføres af filmmediet, og et af de væsentligste forhold i elevernes produktionsprocesser er, at deres egne succeskriterier ligger uden for dem selv.

Den stereotype drengofilm på c-niveau starter eftertrykkeligt 'midt i ræset' med en dreng, der spæner af sted for fuld skue – forfulgt af (eller forfølgende) andre drenge. Hvor de har deres pistoler fra forklares aldrig, men filmene ender uvægerligt med, at nogen (hvis ikke alle) dør. Pigernes pendant starter 'midt i miseren' med en pige, der vandrer retningsløst rundt i sine egne tanker, stopper ved en sø og pludselig har druknet sig. Hvis man er heldig, får man i en serie flashbacks forklaret hvorfor. Personerne er tilsyneladende 'forældreløse': De kommer intet sted fra, og de bliver først for alvor til i det øjeblik, deres skæbne indhenter dem. Men mere interessant er det, at de er børn af genreforhold, der ikke alene definerer dem, men også filmens udtryk i det hele taget. Og det vel at mærke helt uden hensyn til forhold som sandsynlighed og troværdighed: Har man en filthat, så er man gangster; har man en pistol, er det underordnet, hvor man har den fra. Det er genrens gestikulationer, man ser udført i og med disse film om stor urimelighed og mindst lige så storslået død, og det er klart, at mediefagsleverne pålægger sig selv et enormt forventningspres, når de skal lave film.

Men selvom de omtalte produktionstyper er seljlavede, er de faktisk ret skrøbelige konstruktioner. Ikke alene undergår de betydelige forandringer ved overgangen til b-niveauet, men så snart man sætter elever af begge køn sammen, forvandles præmissen for produktionen. Generelt for produktionerne på b-niveauet er, at eleverne er mindre forført af – og mere for-

førende med – mediet. Her trives ironiske lege med de førnævnte genrefortællinger, men her optræder også modige og modne bud på vedkommende fortællinger om barnets verden, om overgangen til voksenlivet, om kærlighedens vilkår etc., der forholder sig til genre som noget sekundært.

Blandt eksamensproduktionerne fra 2013 optræder et fremragende eksempel på en sådan type film. Filmen [hvis plot i det efterfølgende vil blive afsløret !!!] hedder *The Blind Date*, og den vil være at finde på skolens hjemmeside fra dette årsskrifts udgivelse og frem til den 20. august [og kan altså med fordel ses der, inden man læser videre her].

The Blind Date udmærker sig umiddelbart ved bl.a. klipning, kameraarbejde og skuespil, men disse forhold skal ikke behandles her, for det, der især er imponerende ved filmen, er dens evne til at bevæge – hver gang man ser den.

Denne c-niveau-produktion er netop et eksempel på en film, der leger med genreforhold, og en stor del af dens slagkraft består da også i den ændring, den undergår midtvejs, da den slår om fra komedie til spøgelseshistorie. Men at filmen ikke falder fra hinanden, skyldes en sammenhængskraft, der er større end dens to genredele. Alt synes at ændre karakter midt i filmen: skuespillet, musikken, klipningen. Det eneste, der forbliver det samme, er konstellationen af filmens personer. Nok interagerer de, men nogen tilnærmelse eller egentlig forståelse for hinanden opnår de ikke. Filmens hovedkarakter, der har haft sine kampe med generthed og stammen, og som gennem filmen har været opsøgende og imødekommende, ændres, men intet omkring ham forandres.

Filmen er baseret på en vandrehistorie og har denne mundtlige genres spinkle dramaturgi, hvis centrum udgøres af et afgørende omslag, der kan minde meget om vittighedens. Men *The Blind Date* er ingen sjov film. Det er en varm film, der konstant kæmper med en i filmen gennemgående kulde. Denne kulde føles ekstremt i historien om pigens dødsfald og helt

konkret i den mystik, der omgiver hende, men den opleves mere forfinet i forholdet mellem drengen og filmens tre piger og i hele konceptet 'blind date', der jo er filmens set up. Hvor det for visse elevproduktioner kan være et troværdighedsproblem, når eleverne tilsyneladende bor alene i store villaer, virker det passende i denne film, at ingen af personerne optræder sammen med forældre eller lignende. Der er tre personer i filmen. De er alle børn. De er alle alene. I hjemmet, i byen, på kirkegården. At det muligvis er et udslag af praktiske løsninger på produktionsmæssige udfordringer, er underordnet, for selvom det nok næppe er intentionen fra elevernes side, bliver filmen et indtrængende udsagn om ensomhed - ikke bare den døde piges så at sige ubodelige ensomhed, men også (og især) den mandlige hovedpersonens forhåbentlig helbredelige. Det er en af filmens fine detaljer, at mobiltelefonen, der indledningsvis sætter filmens handling i gang ved at angive den vigtige aftale og den pressede tid, i sidste instans blot fastholder fraværet af nærvær, idet den minder om det samvær, som ikke blev opnået: den

aftale, der gik i vasken. Dét er filmens egentlige pay off. Tag det overnaturlige element ud af filmen, og den ender med at handle om en dreng, der skal på blind date, men ikke kommer det. Måske kunne man gå så langt som til at påstå, at der ikke bare er ét spøgelse i filmen, men at det spøgelsesagtige er en generel tilstand for alle filmens personer. Livet er konstant et andet sted, synes filmen at sige.

The Blind Date er en vedkommende historie. Fortalt på en vedkommende måde. I et medie, eleverne kæmper for at gøre til deres. Den vandt hverken publikums Dolly-pris eller juryens Fenris-pris ved Statens Filmfestival 2013. Konkurrencen var benhård; mange af de deltagende film var fremragende. Men for mig at se var *The Blind Date* den bedste.

Thomas Lind Schmidt

MÅNEDSMØDERNE PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Månedsmøderne på Århus Statsgymnasium er på mange måder et udtryk for skolens faglige og sociale liv. I det forløbne skoleår har tanken med møderne været at lade eleverne – på tværs af klasser og årgange – organisere månedsmøder, som er tonet efter skolens forskellige studieretninger.

I september lagde musikklasserne ud med eksempler på deres egen kunnen, og vi havde fornøjelsen af at lade hjerneforsker og jazz-musiker Peter Vuust indvie os i nogle af musik-kens og hjernens mysterier. Nils Mulvad, lektor på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole repræsenterede det matematisk/samfundsfaglige foredrag i oktober, hvor elever og lærere fik et indblik i, hvordan medierne ofte misforstår statistikkerne eller bevidst misinformerer offentligheden.

Hvor de to foregående månedsmøder havde et specifikt fagligt fokus, så fik novembermødet bogstaveligt talt eleverne op af stolene: efter en kort instruktion dansede hele salen merengue til dominikanske rytmer.

Månedsmødet i december blev ledet af Elevrå-

det. Mødet rejste spørgsmål, besvarede nogle og sendte eleverne hjem med stof til eftertanke. Også januars månedsmøde gav stof til eftertanke: Med foredraget om Smart Drugs kom bioteknologien i centrum. Agnete Larsen, som er lektor ved Institut for Biomedicin på Aarhus Universitet, fortalte om risikoen ved at benytte sig af lægemidler, der kan få os til at tænke hurtigere, koncentrere os mere og arbejde hårdere.

Februar stod i sprogets tegn: Niels Davidsen-Nielsen, professor i engelsk og tidligere formand for dansk sprognavn, talte om det danske sprogs svære vilkår i en globaliseret verden, hvor det engelske sprog vinder indpas overalt. Mødet blev til alles overraskelse afsluttet med improviseret og selvkomponeret sang af foredragsholderen.

I de to følgende månedsmøder bevægede vi os ud over Danmarks grænser: På mødet i marts gjaldt det foredraget af biolog og mediemand, Jørgen Steen Nielsen om klodens tilstand – om bæredygtighed, klimabelastende energiformer og den grønne revolution. I april havde vi besøg af gruppen RAPOLITICS og de to palæstinensiske rappere – og det var tydeligt, at mange elever lod sig rive med af såvel musikken som af de personlige beretninger om det at være ung i Gaza.

Skoleårets månedsmøder har favnet bredt både fagligt og tematisk – og nogle af møderne har måske endda skubbet til vores opfattelse af verden, af sproget, af medierne eller bare skubbet os ud på dansegulvet.

Helle Grønkjær

VINDEREN AF JULESTILKONKURENCEN 2012: DE LYSENDE HJERTERS FEST

En tidlig decembermorgen går jeg ned af Strøget, som er illumineret af et ekstraordinært klæde - et tæppe af sammenflettede stjerner, der bortjager mørket og gør nat til dag. Denne stjernekappe, og julen som helhed, står for mig som et udtryk for en af de ypperligste, almenmenneskelige evner; evnen til at finde og skabe lys i mørket vores evige higen efter at forbedre vores situation og drive det ukendte onde bort.

Tilbage i hedenskabens obskure æra afholdt man kætteriske ceremonier centreret om kolosale bål, blændende og ukontrollerbare, som var det afguden selv, nedsteget for at lade sig hylde. Disse ceremonier var altafgørende for opretholdelsen af håbet og overlevelsen i de kvælende sorte nætter, hvis endeligt der aldrig var garant for. For festerne, beliggende i fimbulvintrenes mørkeste timer, tjente som syntetiske somre, hvor såvel føden som spiritussen var rigelig, luften varm og behagelig og mørket udskudt til den følgende nat. Samtidig tilfredsstilledes Tyr, Mithras, Perkunas og Kali med ofringer af trælle og kvæg – taksigelser til kosmos' opretholdere, som tillod dem denne fest på trods af solens

fravær.

Ved Vor Frue Kirke føres mine tanker naturligt fra hedenskaben til kristendommen. Kristus, hvis væsen og lære tjener som ryggrad i vor kulturkreds, fødtes under kummerlige vilkår i en afsidesliggende stald, men den foregik ikke uænsat. Fødslen markeredes af en ny stjerne, mere strålende end nogen anden på nattehimmelen, en lille sprække i den forgængelige verdens yderste sfære, et smugkig ind i det æteriske paradys, som ligger hinsides det observerbare univers. I min vindueskarm står et krybbebspil centreret om en lille vugge, i hvilken Jesusbarnet sover med lukkede øjne, markerede med to milde buer. Om hovedet bærer han Guds hengivnes mest ikoniske vartegn: glorien, smedet af åndens uudslukkelige ild. Vores dyder blev os givet af Jesus, og endnu fejrer vi hans fødsel hvert år med kalenderlys, adventskranse og juletræer. Endnu lyser stjernen over vores huse hvert eneste år ved juletid.

Ved indgangen til kirken sidder der en lurvet kvinde og spiller på fløjte. Det er en enkel sørgmodig tone, der minder mig om de hekse, der efter sigende beboer Ruslands evige skove. En beretning fra Sovjetunionen kravler pludselig op af min underbevidsthed, en fortælling der kraftfuldt symboliserer det naturlige i fejringen af næstekærligheden og håbet, selv når livet er så grusomt, at det bliver en byrde. I Sovjetunionen blev julen anset som værende et tankeundertrykkende levn fra fortidens cæsareopapistiske enevælde. Men fejringen af lyset døde ikke ud. Julefesten indgik i et hemmeligt partnerskab med nytårsfejringen og fortsatte, på trods af

den hårdhændede, brutale stat, der betragtede åndslivet i alle dets afskygninger med slet skjult foragt, i bedste velgående. Beretningen foregår på øen Nazino i Rusland, der også går under navnet Kannibaløen. Det var til denne ø Sovjetunionen i sommeren 1933 sendte såvel voldsforbrydere som uskyldige "kontrarevolutionære", hvis eneste forbrydelse var at være på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. De var omtrent 6000. Efter få måneder var der kun et par tusind tilbage, da både mad, brænde og ly var af minimale proportioner. Statens plan om opdyrkelse af den ellers gølle og gik op i røg og beboerne blev overladt til sig selv. Det var på denne ø en lille skare udstødte mødtes juledag og fejrede julen med den smule mel og brænde, de havde til deres rådighed. På trods af sult, sygdom, kulde og konstant paranoia, sad de julenat og glemte den ellers altid præsent sult og frygt. De mindede sig selv og hinanden om fordums fjerne juleaftner og trygheden og kærligheden i familiens skød.

Imens jeg går her og betragter det hypnotiserende ildtæppe, der hænger udspændt over mit hoved, med dets væld af elektriske lyspærer, reminiscensen af en fortidig skik, hvis oprindelse jeg kun kan gisne om, tænker jeg på, at jeg er en deltager i en årtusindgammel fejring af livet og lyset, at jeg i dette nu er forbundet med Induskulturens brahminere, Saturnus-tilbedende romere, hedenske nordboere, Jesus' tidligste tilhængere, som maltrakteredes i Neros barbariske lege, de ortodokse grækere, Etiopiens og Egyptens koptere, lutheranerne og calvinisterne, der vendte Europa og hendes besættere på hovedet, Vestjyllands indremissionske, fastlåste i deres dogmer og med blottede kløer, og Filip-pinernes katolikker, hvis fremstilling af Jesus-barnet hverken er norditaliensk eller tysk, men appelsinfarvet med nellikeformede øjne. Alle samledes og samles vi i vinterens tilsyneladende evige nætter for at fejre livet og kærlighedens bestandighed. Selv i historiens mest rivende tornadoer blusser flammen op i os og med ild og elektricitet bortjager og behersker vi natten for en stund. Julen går under mange navne og viser sig i mange former, men vi bærer den alle i os, og i vores livs mørkeste stunder blusser den op, troen og håbet.

Malthe Rasmussen Lave, 2d

SAMARBEJDE MED GYMNASIUM X

Midt i mit første semester som ny lærer på ÅSG blev jeg opfordret til at deltage i et samarbejds-møde inden for Baltic Sea Project (BSP). BSP er et internationalt UNESCO-netværk mellem ca. 200 skoler fra forskellige lande i østersøregionen. Dets opgave er at styrke og koordinere forskellige samarbejder mellem skolerne vedrørende uddannelse inden for miljø og miljøproblematikker i og omkring østersøområdet. Givet min interesse for havbiologi sagde jeg straks ja til tilbuddet.

Mødet skulle foregå i starten af december på et gymnasium i Gdynia, Polen, og formålet var at etablere et samarbejde mellem undervisere på ÅSG og vore kollegaer på det polske gymnasium om specifikke projekter for danske og polske elever inden for vore fag.

Fra ÅSG deltog Marianne Svenningsen som repræsentant for fysik, Lars Kjærgaard for naturgeografi, uddannelsesleder Henrik Rosleff, der er koordinator for projektet på ÅSG og jeg selv som repræsentant for biologi. Det skal her nævnes at førstnævnte faktisk ikke var tilstede i BSP regi, men i stedet repræsenterede et ÅSG projekt vdr. bæredygtighed støttet af Ministeriet for Børn og Undervisnings initiativpulje 2012. Mariannes plan var at etablere samarbejde med et par af de polske klasser og deres naturvidenskabelige lærere med henblik på en udveksling af status for bæredygtighed i Danmark og Polen.

Forud for besøget i Polen var vi nogle, det skal indrømmes, der var lidt spændte på, hvordan vores gymnasium, der jo ligger ud for Århusbugten og Kattegat, ville kunne indgå i og bidrage til et østersø-samarbejde. Men en mørk aften i december ankom vi alligevel ved godt mod til lufthavnen ud for Gdansk. Her blev vi hilst velkommen af et flot snevejr og rektors søn, der havde fået lov at hente os i mors bil. Han fik os efter nogen søgen gelejdet ind på vores hotel i Gdynia, hvor vi fik sovet ud inden de næste to dages møder.

Under vores besøg fik vi lov at observere en time i fysik. Eleven på billedet er i gang med at taste data ind i et computerprogram, der simulerer et fysikforsøg. Softwaret spytter nogle beregnede resultater ud, næsten, men også kun næsten som om man selv havde lavet forsøget. Gymnasiet har ikke de store midler til rådighed, og laboratorier til elevforsøg findes ikke her!

På det polske gymnasium i Gdynia "Liceum X", der slet og ret betyder gymnasium nr. 10, fandt vi godt 30 engagerede lærerkollegaer og 300 elever, hvoraf to gav os en lille præsentation af skolen. Skolens særkende er sjovt nok, at eleverne går rundt i hjemmesko, hvilket giver en noget hjemlig, men også hyggelig og indbydende atmosfære. Vi tilbragte to dage med præsentationer af området og mulige fælles problematikker samt med at diskutere samarbejdsmulighederne mellem vore skoler. Vi nåede også en lille hyggetur til Gdansk, der med sin spændende historie og flotte arkitektur absolut er et besøg værd. Polen ligger muligvis i et geografisk område, som ikke normalt vælges som første rejseprioritet af vore klasser, men hvad angår projekter inden for naturgeografi og havbiologi, er området fremragende pga. de mange forskellige kysttyper og den lave salinitet, der gør sammenligning med den noget mere

Der sammenlignes undervisningsforløb og diskuteres mulige samarbejder på lærerværelset. I baggrunden ses biblioteket og skolens computere som eleverne har mulighed for at låne. De polske elever har normalt ikke egne computere.

salte Århusbugt yderst relevant. Miljøproblematikkerne i vore indre farvande ligner også på mange måder dem, der er at finde i østersøområdet, så også her skulle der være gode muligheder for sammenligning af data. De aftaler, vi lavede dernede, fik da også mere karakter af parallelle undervisningsforløb med udveksling og sammenligning af data end egentlige elevrejser. Det skal jo starte et sted!

I løbet af de få dage, vi var på Gymnasium nr. 10, fik vi således skabt en god kontakt til vore kollegaer på stedet og det blev klart, at vi har mange samarbejdsmuligheder. Det er planen, at tre polske lærere skal besøge ÅSG i uge 43 i forbindelse med afholdelsen af det danske årsmøde i BSP. Vi ser frem til at præsentere dem for vores skole og håber på et godt samarbejde.

Brian Dall Schyth

PÅ VEJ MOD NYE RAMMER OG MERE LUFT

I skolens nye gård – Solgården – står en kasse. Inden i kassen er et kunstværk af Per Kirkeby; Laokoon Gruppen. Ikke mange har set det, men det kommer de til den 30. august 2013, hvor HM Dronning Margrethe den II kommer på besøg på gymnasiet.

Dronningen åbenbarer ikke kun Kirkebys kunstværk, som vi fik mulighed for at erhverve takket være på grund af en donation fra Salling Fonden på 2,5 millioner kroner, men dronningens besøg markerer ligeledes den foreløbige kulmination på byggeprocessen på Statsgymnasiet. Byggeriet foregår overordnet i to etaper – den første etape er opførelsen af skolens nye fløj mod vest, og den anden etape er etableringen af større klasselokaler, nye musiklokaler, nyt lærerværelse og ny administrationsgang i skolens oprindelige bygning. Hele processen har været et par år undervejs og blev oprindelig igangsat af et påbud fra Arbejdstilsynet vedrørende bl.a. luftkvaliteten i skolens undervisningslokaler. Det betyder også, at vores kapacitet ikke øges – vi har kapacitet til samme antal elever som før; 10 klasser pr. årgang; vi får blot mere og bedre plads til dem.

Vi går på den måde det næste skoleår i møde med udsigt til rigtig mange forandringer knyttet til skolens fysiske rammer. Vi får mere frisk luft og mere plads til det, det hele drejer sig om – undervisningen. Vi får en helt ny fløj med undervisningslokaler, studieområde, læsesal og en ny atriumgård (Solgården) med direkte adgang til

den nye kantine, der blev indviet i foråret. Vi får et helt nyt elevområde – elevlounge – i tilknytning til kantine, ny cykelparkering i skolens østvendte fløj, nyt administrations- og ledelsesområde, nyt pedelkontor og –værksted, nye musik- og billedkunstlokaler og et nyt og større lærerværelse. Og skolens lokaler får fra den 1. august 2013 nye numre – vi har ikke længere et kælder- og et stueplan, men et plan 100 og et plan 200.

Vores tålmodighed og vilje til fleksibilitet bliver indtil den 1. januar 2014 yderligere udfordret, når vi umiddelbart efter årets dimission begynder på anden etape – ombygningen af skolens eksisterende syd-, øst- og vestfløj. Der bliver larm, trafik på gangene og støv i det næste halve år – men når støvet lægger sig, står vi med en skole med helt nye og tidssvarende rammer, der vil være en lettelse og en forbedring i forhold til især varetagelsen af den daglige undervisning.

Tålmodigheden og viljen til fleksibilitet har allerede været sat på prøve – og tak til alle ansatte for den ekstra indsats og for den positive indstilling i en stor og omfattende proces. Tak også til vores samarbejdspartnere, ikke mindst vores rådgivere fra Kjær og Richter og vores entreprenør NCC – vores samarbejde har fungeret forbilledligt.

*Dorte Fristrup, rektor
Lars Nordam, vicedirektør*

VENI, VIDI, VICI

Futsalholdet (8 stk) fra ÅSG kvalificerede sig til DM i futsal ved at vinde deres pulje overbevisende i Randers: fem sejre og en målscore på 15-1. Så med afgang den 31. januar klokken 8.00 drog ÅSG-drengene ud for at spille DM i Fredericia- og det var med bange anelser, for vi havde tidligere deltaget i DM, men desværre med begrænset succes.

Det gik godt. Holdet blev - ikke uden held - nr. to i gruppen og gik videre til kvartfinalen. Her skulle de møde et hold fra Viborg, og det blev en lige kamp, som vi vandt med 1-0. I semifinalen mødte de et hold fra Odense, som blev slået sikkert 3-0, og så var de i finalen. I finalen skulle drengene møde det hold, der altid vinder: Tårnby gymnasium fra København (et Team Danmark gymnasium!).

Finalen (2 x 10 min.) blev en lige kamp, hvor ÅSG efter første halvleg førte 1-0. Midt i anden halvleg lykkedes det at score yderlige to mål, så meget fortjent vandt jeres drenge finalen i DM i futsal med 3-0!

I har nu blandt jer 8 danske mestre i futsal, klap dem på skulderen! Umiddelbart efter sejren kom præmien til skolen: et fodboldbord som minde om denne fantastiske torsdag i Fredericia. Stort tillykke!

På vegne af de otte – en stolt Lars Raunholt

FRIVILLIG BASKETBALL 2012-13

I skoleåret 2012-13 deltog ÅSG i gymnasieskolernes basketballturnering i Pige A og Dreng A turneringerne.

Der blev trænet flittigt om tirsdagen i ÅSG' s sale hele efteråret og januar måned, og der blev spillet meget sjov basketball, både begyndere og elitespillere deltog.

Dreng A var i Svendborg og spillede nogle meget flotte kampe, men kunne ikke hamle op med team-Danmark gymnasierne.

Pige A spillede indledende turnering i Odder og kvalificerede sig til finalstævnet i København.

Her blev pigerne flot nr. 4, men igen var det team Danmark gymnasierne, der med alle deres landsholdsspillere trak det længste strå.

Jeg håber på, at der i næste skoleår igen vil være mange, der vil "lege med".

Hilsen Jens Winther

ONSDAG AFTEN IDRÆT

På ÅSG er det muligt gratis at låne en idrætssal eller træne i fitnesslokalet.

Dette kaldes "Onsdag aften idræt", da det foregår hver onsdag aften i vinterhalvåret i tidsrummet 19.00 – 22.00.

I skoleåret 2012-13 blev dette tilbud flittigt benyttet af mange klasser og enkeltpersoner, og der blev spillet indendørs fodbold, basketball, volleyball, badminton og hockey.

I fitnessrummet blev der cyklet, crosset, roet, løftet jern og danset.

Jeg håber, at der i det nye skoleår vil være lige så stor tilslutning til onsdag aften idræt.

Jens Winther

ÅSG TIL DM I DRENGEFODBOLD

Holdånd, fight og god organisering fik ÅSG ubesejret igennem kvalifikationsturneringen i Region Midt (med 12 deltagende gymnasiehold). Undervejs i kvalifikationsturneringen blev det bl.a. til sejre over både lokalrivalerne fra Langkjær (2-1) og Bjerringbro (2-1) og uafgjort mod bl.a. Marselisborg og Aarhus Akademi.

DM finalstævnet blev afholdt i Nykøbing Falster fredag den 28. oktober 2011 og trods en udmattende fem timers bustur tværs over Danmark, havde træneren store forventninger til holdets muligheder for at vinde DM.

Amagerkanerne fra Tårnby Gymnasium var dog hurtigere ude af starthullerne i den første kamp, og kom hurtigt foran, og trods diverse store chancer i slutminutterne til ÅSG (der nævnes ingen navne :-)) endte kampen 1-0 til Tårnby.

I anden kamp mødte et nu "vågnet" og veloplagt ÅSG hold Fredericia, som vi fortjent bankede 2-0 – på to energi mål af Christoffer Goul.

I sidste kamp i puljen mod Rødkilde, kunne vi selv afgøre vores videre skæbne - en sejr skulle få os videre til semifinalen. Christoffer Goul bragte planmæssigt ÅSG foran i 1. halvleg, hvor Rødkilde blev udspillet. Træneren tænkte det forbudte ved halvleg: "semifinalen var hjemme", men i anden halvleg fik Rødkilde udlignet. ÅSG satsede alt for at få scoret det afgørende mål, hvilket desværre gav huller i den bagerste kæde, og resulterede i et 2-1 nederlag. Øv der var langt hjem til Århus trods en fin indsats.

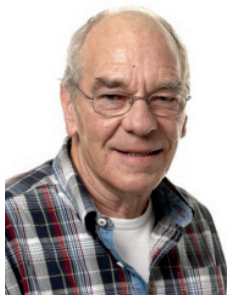
Følgende spillere var med på holdet:

Anders 3x, Joey 3q, Evrim 3q, Joachim 3w, Anders S 3c, Simon Larsen 3c, Martin 2y, Gihad 3w, Simon 2h, Christoffer Goul 3a, Pardi 3u, Simon Friis 3w, Thomas 3q, Aryan 3x, Mathæus 1w, Frederik 2t

Niels Svendsen

KONSULENTEN DROSLER NED...

Er det uanstændigt at fortælle sin ungdoms utrolige fisker-historie?

Sin utrolige ungdoms armsudbredte historie: Så stor var den!

Naturligt at starte med Rifbjerg. I gymnasiet. Den-gang i 60'erne. Det skulle være intellektuelt og højpan-det - Rifbjerg var næsten for poppet. Hellere Sartre eller

Camus eller Kafka. Måske Dostojevskij. Tænk en lang, lang søndag eftermiddag i selskab med brødrene Karamazov eller Slottet. Senere afsløredes det at ikke alt var helt forstået. Men det imponerede pigerne, troede vi. – Beatles blev først accepteret, da det viste sig, at teksterne var mere end "yeah, yeah, yeah". Der er underfundig flertydighed selv i den norske skov. Eller træ. Eller....

På universitetet dumpede jeg ind i studentero-prøret. Eller omvendt. Det føltes som en corydonsk nødvendighed. Noget måtte ske. Lærerne forsøgte at skærme af, men det lykkedes ikke helt. – Og i Vietnam trampede amerikanerne rundt. Det måtte der også protesteres imod. Og hele tiden denne dunkende musik fra Jefferson Airplane, Dylan, Cream og Hendrix. Det var også nødvendigt. - I 70'erne udviklede det sig til spredehagl ud ad diverse tangenter, men da havde jeg flyttet mig de ca. 800 m til Århus Statsgymnasium – og her har jeg tumlet rundt siden.

Det var midt-70'erne, svære tider, oliekrise og andet slemt. Jeg startede med nogle få timer i oldtidskundskab. Faget var placeret i 1. og 2.g – men med få timer. På et tidspunkt havde jeg næsten alle klasser. Blev en kendt person. Da der blev plads i historie og samfundsfag, måtte jeg slippe old. Men det risler stadig frydefuldt, når jeg støder på gamle Ødipus igen – hos Murakami eller Kundera eller Henrik Rosleff. Gammel kærlighed ruster ikke.

Til de første skolefester dukkede Anne Linnet op som gammel elev – senere var det på scenen med Shit & Chanel. Eller Jacob Haugaard i tricot. Et ømt syn. Vi lavede temadage, hvor eleverne i nogle dage arbejdede sammen i projekter på tværs af klasser, grene og årgange. Lærerne lavede revyer til skolefesterne – sange og sketches om det hårde lærerliv og de uartige elever, som vi efterlignede efter bedste evne. Det var ikke svært. – Succes'en var så solid, at 3.g'erne bad om at overtage den – og det fik de så lov til. Og gør det fortsat.

Jeg har nydt hvert år sammen med eleverne og verdens bedste lærerkollegium. Eller i hvert fald Nordeuropas. I slutningen af 90'erne – ved skæbnens indgriben - sprang jeg fra pr-for-mandsskabet til (som det hed dengang) ledende inspektør (vicerektor). Det blev til 13 år på direktionsgangen. Og drejede sig især om skolens bygninger. Så mens vi ventede på og gjorde de første forberedelser til den bygningsmæssige eksplosion, som finder sted lige for øjeblikket, så prøvede vi af bedste evne at få lavet de mulige forbedringer i den eksisterende bygningsmasse. Det var nybygningen med studieområde mod øst. De øvrige muligheder lå især i forbedringer i kælderområdet – fx et fyrrum under idræt, der blev til styrketræning - mediefagslokalerne og lærerarbejdspladser (også i kælderen), renovering af naturfagslokalerne, nye elevtoiletter. Og nyindretning af administration, lærerværelse og kantinekøkken - de sidste tre er (og bliver) allerede nu igen flyttet – samtidig med at jeg som hidtidig bygningsansvarlig kun kan fryde mig over de nye gennembrud - lyset der strømmer ind i elevkantin. Og den nye floj, som vokser frem for vores øjne.

Det er blevet os pålagt af statistikken i et gennemsnitsliv at åbne et meget stort antal døre, konserverdåser, punge, tegneböjer, check-konti, at lukke et meget stort antal samme bortset fra konserverdåser.

Det være hermed gjort.

*Anton Vinderslev
konsulent, lektor*

BYGNINGER OG YDRE AREALER 2012-13

Århus Statsgymnasiums bygninger er indviet i 1958, og i dette skoleår er vi begyndt på det største bygningsprojekt i skolens historie. Med en helt ny tilbygning på godt 2500 kvadratmeter – der forbindes med den eksisterende bygning ved udvidelse af kælderens syd- og nordgang - ny kantine med udgang til skolens nye atriumgård, ny cykelkælder og elevlounge og en forestående sammenlægning af klasselokalerne på den eksisterende bygnings syd- og østgang, nye musiklokaler, nyt administration- og ledelsesområde og nyt lærerværelse, så er de bygningsmæssige forandringer til at få øje på. Som følge af denne omfattende til- og ombygningsproces er meget af årets aktivitet omkring bygningen gået med forberedelse til og understøttelse undervejs i processen. Bl.a. er faldstammer udskiftet, ventilationsføringer omlagt og forbedret, strøm- og netværkskablinger er udvidet og omlagt. Rigtig meget i skolens kælderområde er blevet gået igennem – der er blevet sorteret og smidt ud; oprydningsprocessen har været den mest omfattende i nyere tid.

Mere uafhængigt af nybyggeriet, er der i indeværende skoleår foretaget vedligeholdelser af forskelligt omfang: Omkring og inden for i idræt er der sket forskelligt; drengeomklædningen har fået nyt baderum, skorstenen (!) og facaden er blevet rengjort, og der er foretaget strømpninger og andre forbedringer af nedløb og kloakker. Trappen ved Ulvehulen og ved nedgangen til

billedkunst er repareret, og der er foretaget nyanlæg af den mindre skrænt ved skolens sydside ud mod Fenrisvej. Gulvet i festsalen har gennemgået en ret omfattende forbedring, og der er udskiftet gulve i forskellige klasseværelser. Pedelkontor og –værksted er på vej mod en større ansigtsløftning, og den trådløse netværksforbindelse er blevet opgraderet i forskellige områder.

Selvom Århus Statsgymnasium er fredet, har aktiviteten omkring tilbygningen ikke været freldelig. Den er forløbet planmæssigt og gennem fortrinligt og forbilledligt samarbejde med rådgiver og entreprenør, men den har kunnet både ses, høres og lugtes. Et så ambitiøst byggeri er en udfordring i sig selv, og det er en endnu større udfordring at binde det til en eksisterende bygning af så særegen og stilfuld arkitektonisk kvalitet. Det er lykkedes til fulde, og skolen er med indvielse til det nye skoleår på den måde klar til at favne den nye tilbygning som en naturlig del af helheden – både arkitektonisk og funktionelt. Vi glæder os til markant forbedrede rammer for undervisningen og for mere og bedre plads til elever og ansatte. Og vi går med spænding og forventning ombygningen i møde, der begynder umiddelbart efter årets dimission, og som afsluttes til januar 2014.

Lars Nordam
vicerektor

FLINKE VENNER

"Jeg griner nesten hele tiden. Men jeg vet ikke hva jeg griner av. At pappa er død, selvfølgelig."

I første bind af Karl-Ove Knausgårds enorme saga om sit liv, *Min kamp*, bearbejder han i en stor del af bogen sin fars død. Selvom denne var tyrannisk, kan vi jo godt synes, det er lidt ufølsomt ligefrem at grine over det. Det gør han så heller ikke, eller jo... det gør han: Han griner på norsk. "Grine" betyder nemlig "græde" på dansk.

I sprogvidenskaben kalder man den slags "falske venner", altså ord der ser ens ud, men har forskellig eller direkte modsat betydning i de nordiske sprog. Et andet eksempel, som de fleste kender, er det svenske ord for morsom: "rolig". Sammen med nordmænd og svenskeres syngende sprog og danskeres mumleri bevirker det, at mange skandinaver tror, de ikke forstår hinanden.

Men begrebet "falske venner" forudsætter en stor genkendelighed sprogene imellem; vi har jo slet ingen japanske "venner" og kun ganske få franske. I eksemplet ovenfor er 13 ord identiske med dansk, fire staves lidt anderledes og et, "pappa", bruges ikke på dansk, selvom alle danskere umiddelbart forstår det. Der er faktisk ikke større betydningsforskelle mellem dansk, norsk og svensk, end der er mellem mange

dialekter i større sprog, eller vi havde mellem de gamle danske dialekter. Et sprog er en dialekt med en hær, siger man, og hvis ikke Christian II havde halshugget den svenske adel i 1520, havde vi måske alle sammen talt det samme sprog i dag. Betragtet på den måde er dansk ikke et mellemstort sprog med ca. 5.5 mio brugere, men en del af et ret stort skandinavisk sprog med ca. 20 mio brugere. Det venter bare på at blive brugt og blive opdaget.

På samme måde som man kurerer højdeskræk ved at tage den angst med op i et tårn, er der kun en kur mod fordommene om, hvor svært det er at forstå vores nabosprog: Hor efter! Desårsag havde vi inviteret to norske lærere til at forestå 3 lektioners danskundervisning i 1a og 1z.

Indrømmet; ikke alle elever syntes, det var en god idé...: "Jamen, jeg været i Norge, og jeg forstod ingenting. INGENTING!", jamrede én, ivrigt sekunderet af sidemandens bekymret løftede øjenbryn og ivrige rysten på hovedet. "Jeg KAN slet ikke høre forskel på norsk og svensk", sagde en anden, som om det var en diagnose på en uhelbredelig sygdom. Med den slags dovne ører bliver det jo nærmest en selvopfyldende profeti.

Så kom Inger Hilde Killerud og Marit Lund, og de sagde "Hei", eleverne svarede "Hej", og så var forståelsen allerede etableret. De foreløste om den norske språksituasjonen og underviste i ældre eksempler på norsk litteratur. Det gikk

"skikkelig" alt sammen det, også da eleverne dagen efter havde læst et længere uddrag af Erlend Loes roman *Doppler* – på norsk. Inger Hilde og Marit syntes, vores elever var "flinke", og det samme syntes eleverne om dem; - selvom de dermed mente noget forskelligt; "flink" betyder dygtig. Vi syntes, de var flinke på både dansk og norsk.

Hvordan gik det så med ham, der INGENTING forstod? Jo, han forstod nok ikke alt, men dog det meste, og da vi sluttede, efterlyste han et besøg fra svenske lærere også. Det arbejder vi så på, men inden da skal vi til Norge for at undervise eleverne på Frogn videregående skole

i og på dansk. Vi håber bare, at de norske elever synes, vi er flinke, og at de ikke begynder at grine i timen. Til næste år kommer Inger Hilde og Marit igen for at undervise nye 1.g'ere og gøre dem lidt flinkere, end de ellers ville have været.

Se, det er flinke venner.

Dorthe Antonsen og Oluf Lindberg

2U GOES TO IRELAND

I marts måned var 2u ni dage i Irland og Nord-irland. Forud for rejsen havde et 3 måneder langt tværfagligt forløb sørget for, at hele klassen var sat grundigt ind i de irske og nordirske kulturforskel og landenes konfliktprægede historie, og d. 14. marts kl. 12.00 mødtes 30 forventningsfulde elever + lærere på banegården. Skulle vi mon få lov at se et får og et lille stengærde? Og ville der nu også være live musik på de irske pubs? For ikke at nævne regnvejret – var Irland virkelig så vådt et land, som vi havde hørt? Selvom rejsemålet ikke var så eksotisk, som parallelklassernes, tog vi af sted med høje forventninger og nogle forhåbninger, der skulle vise sig til fulde at blive indfriet.

Belfast og Dublin

Vores AT 2.2 forløb var blevet indlagt i studieturen, som derfor sneg sig op på hele 9 dage. Det betød, at vi fik mulighed for at besøge både den nordirske hovedstad Belfast og den irske, Dublin. Turen startede i det nordirske, der rummer en historie om et århundrede langt spændingsforhold mellem byens katolske og protestantiske indbyggere, og det var her, vores AT-projekt skulle udformes. Klassen var delt op i arbejdsgrupper, der alle var givet samme instrukser: skab et fysisk sted, hvor unge på jeres egen alder kan mødes på tværs af religiøse og kulturmæssige barrierer.

For at løse den spændende og diplomatiske men temmelig omfattende opgave, måtte vi i kontakt med de unge irere selv, og denne opgave kastede vi os allerede fra begyndelsen friskt ud i; de irske pubs og natklubber fik bestemt dansk visit, og "a wee pint of Guinness" har da vel aldrig skadet. Heller ikke to, for den sags skyld. Eller tre. Nej humøret i 2u var højt fra starten, og det tog os ikke lang at fastlægge stamstedet, "Bridge House", hvor den danske snak og latter blev blandet med den særprægede irske dialekt.

Opgaven

Trods de natlige udskejelser i Belfasts gader, måtte vi purre hinanden op på sovesalene til tidlig afgang fra hostellet. Udover vores forsøg på at forstå den irske mentalitet i baren, tog nogle elever også på skolebesøg på den katolske pigeskole St. Dominic's, og vi deltog i forelæsninger på Queen's University. Derudover blev vi vist rundt i byen af en tidligere katolsk IRA fange og en protestant, der på førstehånd følelsesladet kunne berette om byens blodige og hadfyldte historie. Når vi bevægede os rundt i byen var det tydeligt, hvilken "side" indbyggere holdt med, idet der på hver gadelygte var bundet enten et irsk eller et nordirsk flag fast, og nogle steder var kantstenene endda malede i de rigtige irske eller nordirske farver. Konflikten var altså tydeligt manifesteret i gadebilledet, men alligevel var det svært for os at tro på, at den også var betydningsfuld for ungdommen i dag. Indtil det blev søndag, og katolikkerne gik i gaden for at fejre deres nationaldag, St. Patrick's Day.

"De brænder flag af!!!"

Vores hostel, der næppe har kunnet klare sig op på stjerneskalaen, var placeret i et stærkt protestantisk område, og vi var derfor klar over, at det nok ikke ville være i lokalområdet, der ville blive festet. Efter besøg på Titanic-museet Titanic Experience, en open-air koncert og en stor, festlig parade i indre by, tog vi alligevel tilbage til hostellet for at gøre os klar til en munter aften i byen. Men vi havde ikke kalkuleret med de unge protestanters hooliganlignende adfærd på gaden under os: Gennem panoramavinduerne på 4. sal havde vi udsyn til en maskeret gruppe indestængte unge, der kastede med flasker og satte ild til det irske flag. Optøjerne blev vildere og vildere, og vi kunne absolut ikke bevæge os derned og forlade vores hostel. Der skulle 10 panservogne og politimandskab iført skjold og visir til at stoppe urolighederne, hvorefter vores St. Patrick's party kunne starte. Den irske konflikt var altså mere end bare historie. Vi befandt os pludselig midt i den.

Luftforandring

Ovenpå et rimelig dramatisk ophold i Belfast, der på flere måder havde budt på oplevelser, der som tolerante og mangfoldighedssøgende danskere var svære at relatere til, rejste vi videre til

Dublin for at opleve en anden side af Irland. På busturen mellem de to byer var indlagt en lang gåtur langs den irske kyst, hvor vi fik mulighed for både at se stengærde og får. Jo den var god nok, det irske landskab var som i filmene! Den friske luft og de smukke omgivelser ladede os op til endnu 4 dage i hinandens selskab, og efter mange timer i den fri natur og friske luft kørte bussen videre mod Dublin.

"It's not raining – yet"

På hotellet i Dublin var der flag og farver overalt, og i receptionen hang en skinnende diskokugle og kastede glans, og man kunne frit låne guitar til fællessang- og -spil. Desuden havde de for turisternes skyld valgt at udstyre receptionen med en lille vejrudsigt: var det regnvej, fortalte skiltet naturligvis "it's raining". Var der derimod tørvej, var beskeden "it's not raining – yet". Den irske humor og selvironi gjorde det næsten umuligt at undgå at elske folkeslaget med den sjove dialekt og afslappede, imødekomende attitude.

I Dublin var programmet mere frit, og vi var bl.a. på besøg på Google's europæiske hovedkvarter, på fotosafari, besøg i gammelt fængsel og på historisk byvandring. Aftenerne gik for de flestes vedkommende med fællesvisit på diverse pubs med live folkemusik og endnu rigeligt øl og whisky.

2.United

Tilbage i Danmark er AT-projekterne blevet finpudset og sendt til evaluering på den skole og det universitet, vi besøgte i Irland, og studieturstrojerne bliver jævnlige luftt på gangene, og den irske musik spillet i pauserne på smart boardet, for at minde hinanden om den fest det var at være på rejse sammen.

For det var den bedste klasseoplevelse man kunne forestille sig, og der er mere end nogensinde grundlag for at tale om en "2.United".

PEDELLERNE

Statsgymnasiets pedeltreklover er Michael Wittenendorff, Kristoffer Kaae og Carsten Holm. For tiden har de noget travlere end normalt. Både på grund af ombygningen af skolen, men især fordi pedellerne har gang i et større projekt til eleverne.

Ved siden af kantinen skal der nemlig indrettes en lounge, hvor eleverne kan arbejde og slappe af. I de lokaler, hvor der før var cykelkælder. Men det kræver først en grundig oprydning, som tager tid.

“Der står ting hernede helt tilbage fra 70’erne. Det er utroligt så lidt, der er blevet smidt ud. Det betyder så, at vi må rydde ekstra godt ud i tingene. Jeg tror, at vi indtil videre har fyldt otte store containere med ting.”, forklarer Kristoffer.

Det sidste halve år har pedellerne arbejdet med at rydde ud i de gamle sager, men deres eget værksted står også overfor en større renovering, så her skal der også ryddes op. Og ryddes ud.

På trods af, at pedellerne for tiden skal løbe hurtigere, så er det dog ikke noget, der går dem på. De er glade for arbejdet og eleverne.

“Jeg kan rigtig godt lide det her arbejde, fordi der ikke er to dage, der er ens. Det bliver aldrig rutine eller kedeligt,” forklarer Michael.

Hvis de imidlertid skal pege på områder, som ikke altid er lige sjove ved jobbet, så falder snakken prompte på eleverne og deres affaldsvaner.

“De sviner altså noget - det er nærmest som om, de prøver at ramme ved siden af skraldespanden,” slutter Carsten opfordrende.

SKOLEFESTEN 1. MARTS, 2013

Den røde løber er rullet ud, champagnen er hældt op og ind strømmer 3.g elever i mørke jakker og smukke kjoler med deres forældre. Efter velkomst i festsalen ved Dorthe Frstrup går elever og forældre ud i deres lokaler, hvor der serveres tre-retters menu. Mens det sker, er der stand-up med Michael Schot og mere ydmyg servering af Chili con carne i den nye kantine for 1. og 2.g elever, inden alle mødes til festlig indmarch og les lanciers. Traditionen tro tager alle 3.g-elever opstilling til les lanciers på sydgangen. Det ene gallaklædte par efter det andet marcherer herefter mod festsalen, hvor forældre, søskende og elever forventningsfulde tager imod. Efter les lanciers fortsætter festen i kantinen, hvor bandet Airline spiller velkendte dansesluts, og i festsalen spiller Aarhus Univer-

sitet Big-Band op til dans. Kl. 00.30 stopper musikken, lysene slukkes, og dørene lukkes efter årets festlige og traditionsrige skolefest.

For alle elever markerer den årlige skolefest gymnasielivets begyndelse, midte og slutning. For 3g'erne er det den sidste store fest før nedtællingen til eksamen og studenterhuen. For 2g'erne markerer festen, at de er præcis halvvejs i gymnasiet og 1g'erne får mulighed for at snuse til traditionerne og stemningen.

Tak for en god skolefest

Dorthe Antonsen og Mads Katholm

Håndværkerne blev færdige på målstregen, så den flotte, nye kantine kunne indvies med trompetfanfare og silkesnor.

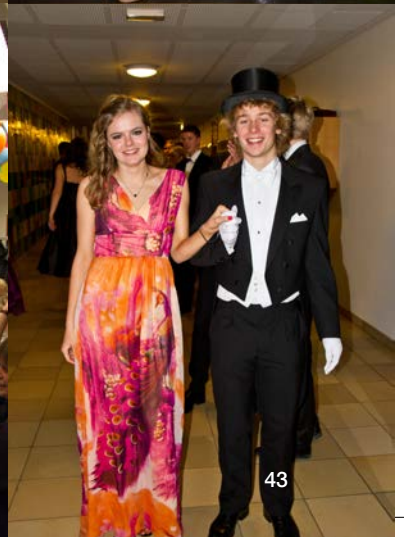
Flotte ser de ud. Frederik, Kaweh og Sebastian fra 3t.

3.g'er klar til fest. Therese, Sofia og Johanne fra 3u poserer foran Jorns relief.

Helt i traditionens ånd blev der danset les lanciers i skolens festsal.

UNGE OG FÆLLESSKABER - INNOVATION I LYSTSKOVEN

Der er i et kort øjeblik helt stille i den store sal. Juryformanden har netop afsluttet sin tale og mangler kun at afsløre vinderen. Såvel lærere som elever har opmærksomt fulgt med og overvejer nu nøje, hvilken gruppe og hvilken kampagne, der bedst lever op til den faglige begrundelse og de mange rosende ord. Så bryder lettelse og stolte smil frem på ansigterne hos de 8 elever i gruppe 3, der under stort bifald træder frem og modtager prisen som vindere af innovationscampen i Lystskoven 2013.

"Jeg har mest lært at samarbejde, at give plads og at se muligheder i hinandens ideer."

I de seneste tre år har vi haft et frugtbart og meget konstruktivt samarbejde med Sankt Annæ Gymnasium og Slagelse Gymnasium. I dette og i det kommende skoleår er samarbejdet bygget op omkring projektet "Det udvidede klasserum", hvor vi på de enkelte skoler og i fællesskab arbejder med at udfordre den mere traditionelle undervisning og gennem mere innovative og anvendelsesorienterede undervisningsformer få flere elevkompetencer og ikke mindst flere elever i spil. Målet i projektet, der støttes og følges af Ministeriet for Børn og Unge, er således også at skabe øget motivation.

"Den første dag var det utroligt hårdt at koncentrere sig så meget. Men resultatet eller udbyttet af det var rigtig godt."

Den foreløbige kulmination på årets arbejde var uden tvivl den forårseftermiddag i Skælskør, hvor de 8 elever modtog den velfortjente hyldelse. Fra 29. april til 1. maj havde i alt 79 elever fra de tre gymnasier arbejdet sammen i 9 forskellige kampagnkontorer for at lave et bud på en informationskampagne under temaet "Unge og fællesskab". I alle grupper var der mindst to elever fra hvert af gymnasierne, og netop derfor kunne deres forskellige kompetencer og faglige viden komme i spil, mens de planlagde en strategi og skitserede en kampagne for at få unge til at logge af facebook og komme ud i

'real life', at engagere sig som frivillige i idrætsorganisationer eller til at melde sig til internationalt frivilligt arbejde.

"Vi brugte nogle kompetencer, vi ikke gør i skolen og havde nogle konkrete cases, der skulle resultere i et produkt. Det var godt!"

Undervejs i den til tider hårde arbejdsproces fik eleverne faglige input og blev vejledt af konceptudvikler og tekstforfatter Peter Andreas og Art Director Kaare Grundtvig. Både Peter og Kaare var sammen med Torben Zinckernagel, administrerende direktør hos multimedievirksomheden Neuberger/Zinckernagel, og Helle Carlsen, udviklingskonsulent hos Dansk Idrætsforbund, del af den jury, der onsdag formiddag fik præsenteret alle gruppernes kampagner og efter en lang og nervepirrende votering kunne medvirke til uddelingen af de i alt fire priser: For bedste samarbejde, Elevprisen (baseret på alle elevernes stemmer), for mest originale ide og for bedste samlede kampagne.

"Ganske glimrende. MEN gruppearbejde kræver en anelse mere kaffe".

At alle bedømmerne var imponerede over, hvad eleverne kunne opnå gennem en skarpt styret, innovativ proces og hvor originale og umiddelbart brugbare deres ideer var, er en bekræftelse af den ihærdighed som eleverne lagde for dagen i de tre dage i de skønne omgivelser ved vand og skov i Skælskør. Som Helle Carlsen sagde til eleverne: "Det har virkelig været inspirerende, og jeg vil tage flere af jeres ideer med hjem".

"Ville virkelig gerne lære de andre elever bedre at kende, og derfor kunne det være sjovt at se dem igen i 3.g."

For os som ledere og lærere på projektet var det også en fornøjelse at være sammen med gode kolleger og ikke mindst med engagerede og motiverede elever. Det var dejligt at se, hvordan eleverne på trods af det hårde arbejdspress kunne mødes og samarbejde. Særligt motive-

rende er det, når flere elever end sædvanligt tager ansvar og folder sig ud i nye roller og viser nye sider af deres talent.

I skrivende stund afvikler vi desuden, ligeledes som en del af projektet, for første gang en fælles årsprøve for tre 1.g klasser, hvor eleverne over tre dage skal mødes i København, Århus og Slagelse og arbejde tværfagligt i engelsk, dansk og historie. Mere om det i næste års årsskrift.

Vi ser meget frem til at fortsætte samarbejdet med Sankt Annæ Gymnasium og Slagelse Gymnasium, når vi forhåbentlig næste år er tilbage under bøgerne i Lystskoven med nye klasser, et nyt tema og en ny camp...

Lars Nordam
vicerektor

I samarbejde udvikles en idé, tager form og bliver til en kampagne

På vej tilbage fra en veloverstået første præsentation

Den samlede – og meget tilfredse - jury på hårdt arbejde

Det samlede vinderhold med et lille udsnit af deres kampagne - for sejren endeligt er i hus.

Fire alvorlige unge mænd får konstruktiv feedback

NY UDDANNELSESLIDER PÅ ÅSG

August 2012 og fortrappen og ÅSG lignede sig selv. Jeg havde taget turen mange gange, men denne gang var det lidt anderledes. Jeg havde fået ny titel – uddannelsesleder. Fornemmelsen var god men også lidt uvis – kan jeg nu klare det? Kan jeg være den, der giver eleverne advarsler? Vil mit forhold til kollegerne ændre sig? Hvad er det egentlig jeg skal lave? Kommer jeg til at savne det at undervise, når jeg kun har et hold? Kommer jeg til at arbejde hele tiden? Kan jeg forstå, hvad Lars Nordam siger? Bliver jeg glad for at være uddannelsesleder?

Nu er det april og jeg går stadig glad og tilfreds på arbejde og mindst lige så glad hjem igen. Jeg nyder at løse de arbejdsopgaver, jeg er god til, og at blive udfordret omkring dem, jeg kan blive bedre til, og dem, jeg aldrig har prøvet før. Og hvad er det så jeg laver? Mange flere forskellige ting end jeg havde troet. Der er skemalægning, praktiske ting ved arrangementer, Bogkælderens, elevsamtaler, vejlederfordeling til AT og SRP,

opdatering af hjemmesiden, udvalgsarbejde, samarbejde med lærerteam og studievejledere, ledelsesmøder, kurser og meget mere. Og så er der heldigvis også tid til undervisning.

Jeg er blevet en del af et ledelsesteam bestående af 6. Vi kan noget forskelligt alle sammen, men kan samtidig også supplere hinanden og varetage hinandens opgaver. Vi snakker med hinanden om vores succeser og frustrationer og også bare om hvad vi går og laver. Vi forsøger at prioritere vores møder med hinanden højt. Vi deler flere af arbejdsopgaverne og har også som mål, at vi skal have nogle nye arbejdsopgaver hvert år.

Jeg er stolt af at være en del af ÅSG, fordi ledelsesgruppen er som den er, fordi medarbejdergruppen er engagerede og glade for deres arbejde, og ikke mindst fordi vi har nogle gode, kreative og søde elever.

*Mona Gadegaard
uddannelsesleder*

OPERATION DAGSVÆRK

Operation Dagsværk er gymnasieelevernes egen oplysnings- og solidaritetsorganisation, som laver oplysningskampagner og arbejder penge ind til fordel for verdens fattige og undertrykte børn og unge. Vi mener nemlig, at retten til uddannelse tilhører unge i hele verden! Hvert år bliver et af verdens dårligere stillede lande udvalgt af OD-medlemmerne til stormødet. Ens for alle projekter er, at de via uddannelse giver de unge værktøjerne til at kunne deltage som aktive borgere og stå op og påvirke det samfund, de lever i. Ligesom vi i Danmark har mulighed for det. OD's slagord lyder: "OPLYSNING. STILLINGTAGEN. HANDLING. Vi mener nemlig at solidaritet og oplysning er mindst lige så vigtigt som en stor indsamling. Selve dagsværkdagen falder altid på den første onsdag i november og bygger på koncepten om, at vi danske gymnasieelever giver én dag af vores uddannelse til at arbejde for at værre stillede kan få en hel uddannelse.

Her på ÅSG sørger vi i OD-gruppen for at oplyse alle elever om projektet og selve organisationen og for at lægge op til stillingtagen og forhåbentlig også handling. Vi håber på, at der er ligeså mange frivillige i efteråret 2013, som der var sidste år, hvor vi bare her på skolen indtjente 60.000 kroner og var stolte af at have så mange arbejdere og gøre så stor en forskel.

På stormødet i december valgte vi nemlig projektet til år 2013. Projektet handler om at uddanne unge i Sierra Leones mineområder og er et samarbejde med IBIS, som vi bl.a. også samarbejder med i vores projekt i Peru, der går helt forrygende. Formålet med projektet er at ruste de unge i Sierra Leone til at blive stærke og politisk skarpe frontløbere, så de på egen hånd kan gå forrest i kampen mod mineselskabernes hårde udnyttelse af landets ressourcer og på den måde sikre, at en retfærdig andel af udbyttet fra industrien går til fremtidige uddannelser, jobs og udvikling. Lige nu forsvinder alle pengene nemlig ud af landet eller ned i lommerne på de lokale høvdinge.

Eleverne står primært selv for at finde arbejde til dagsværkdagen, men vi har en jobbank og OD-gruppen står altid til rådighed. Mange

tidligere efterskoleelever udnytter muligheden til at tage en tur tilbage og arbejde en dag på deres gamle efterskole. Men OD-dagen er også en god mulighed for at prøve jobs af, da der er rig mulighed for at skrive til forskellige virksomheder, idet de fleste er meget positivt stemt overfor OD. Så udover at tage stilling og støtte op om andres uddannelse kan det også blive dagen, hvor du afprøver dit drømmejob, får lov at arbejde sammen med udviklingsministeren eller noget helt tredje.

Hele landet er inddelt i 15 distrikter hvor vi på Staten er med i Østjyllandsdistrikt. Netop nu bliver der over hele landet arbejdet hårdt på at få distriktssamarbejde op at køre med det formål at gøre erfaringsudveksling lettere og kunne lave større events sammen. Vi ved alle, at jo flere, jo bedre! Det har vi i dén grad også kunnet mærke her i vores distrikt, hvor vi lige nu sidder og knokler på et forhåbentligt dronfedt arrangement for alle Østjyllands unge til sommer. Her mærkes tydeligt, hvordan idéerne og kreativiteten bare bliver endnu flere og større, når vi går sammen. Vi håber også på at holde Natværk her til efteråret. Natværk er den fest, der bliver afholdt fredagen efter dagsværkdagen, hvor folk fra hele distriktet samles. Derudover var det også os, der i december holdt OD-julecaféen, der for os personligt var en stor succes med alle jer mennesker, der engagerede jer i æbleskivespisning, limbodans, juleklip og naturligvis gløgg- og øldrikning. I var også med til at give et flot overskud på 1700 kr. til OD. Udover det omtalte sommerarrangement og Natværk, håber vi også på til efteråret at kunne invitere til hyggelig filmaften og forhåbentlig en masse mere. OD er nemlig meget mere end én dag i november!

Lige nu er vi i gruppen her på gymnasiet ni medlemmer, men vi vil rigtig gerne have endnu flere med. Så kom glad, spis noget kage, del dine idéer, få indflydelse og ansvar, få masser af fantastiske, nye venner og bliv en del af en Danmarks skønneste organisationer. Kunne det lyde som noget, så skriv til Line Bech Nielsen på FirstClass.

OD-gruppen på ÅSG

2Q I TYRKIET

Jeg har altid fået at vide, at man på studieturen lærer sine klassekammerater bedre at kende end resten af sin gymnasietid. Dette udsagn skulle langt om længe stå sin prøve - 2.q, Århus Statsgymnasium, 10 dage i Tyrkiet. Ivan Jensen, Jesper Lind og – selvfølgelig – den rareste mand i Danmark, Abdul Ghani, som skulle med som vores guide. Man kunne skrive en hel roman om vores tur til Tyrkiet, det bliver der ikke plads til her, men det mest centrale kunne der da blive plads til.

Og hvad var det mest centrale ved vores tur til Tyrkiet? Det er selvfølgelig et meget individuelt spørgsmål, som samtlige medrejsende ville give forskellige svar på. Personligt bed jeg mærke i, at Ivan forklarede hvordan formålet med turen var at skabe en større indbyrdes forståelse mellem dansk og tyrkisk kultur, og det var jo netop det der var så unikt ved vores tur. I stedet for en klassisk storbyferie fik vi virkelig muligheden for at opleve dele af Tyrkiet, som ikke er oplagte turismål. Ikke desto mindre startede vi turen i Ankara, hvor især besøget til det konservative regeringsparti, AKP, gjorde indtryk. Vi havde været i byen aftenen forinden, hvor vi selvfølgelig skulle prøve noget raki, hvilket resulterede i en heftig gang tømmermænd hos en stor del af

klassen, og derfor var tanken om partibesøget ikke den mest tiltalende i situationen. Derfor var det en stor lettelse, at vi blev mødt af en kvinde med et engagement og en åbenhed, som aldrig ville kunne matches i Danmark. Jeg tror mange havde haft en vis fordom vedrørende kvinders rolle i det konservative AKP, og den fordom blev i mine øjne gjort til skamme.

Tyrkiet er dog et kæmpe land, med en meget stor kulturel diversitet, hvilket også viste sig da vi rejste længere østpå i landet. Vi boede bl.a. i Şarkışla, hvor vi blev inviteret til tyrkisk aften med musik, digte og ikke mindst dans, vi blev inviteret til flere omkringliggende landsbyer, hvor diverse borgmestre fortalte deres historie, og besvarede spørgsmål. Vi var i Sızır, en helt lille landsby, hvor vi boede hos tyrkiske familier, som ikke kunne et ord engelsk. Og det mest påfaldende – lige meget hvilken situation vi befandt os i blev vi mødt af en åbenhed og interesse, som kun det tyrkiske folk kan præstere, helt fantastisk!

Dette kombineret med masser af döner, Efes, Nargile, fodbold, AT-frem læggelser og socialt samvær dannede rammen for en helt fantastisk tur til Tyrkiet, som næppe vil blive glemt foreløbigt.

Karl Skibsted, 2q

KANTINEN

Når Kathe Lagoni møder ind og åbner kantinen, er hun den første på skolen. Det er typisk mellem klokken fem og seks. Men det passer hende meget godt, sådan at toffe rundt for sig selv og gøre klar til dagens gastronomiske udskejelser. Senere møder også Duyen Dang ind i kantinen, og sammen sørger de for, at gymnasiets mange lærere og elever kan få stillet sulten. Og endda i nye omgivelser. Kantine har nemlig med nybygningen fået nye lokaler.

"Der er kommet langt bedre flow, så vi hurtigere kan betjene kunderne. Der er mere plads, og det er hurtigere at rydde op. Det er fantastisk," fortæller Kathe, der selv har været med til at planlægge og bestemme, hvordan de nye kantinelokaler skulle se ud.

Og det er vigtigt med ordentlige lokaler. Det meste af maden, der bliver serveret i kantinen, er nemlig lavet fra bunden. Eksempelvis er Kathe i gang med at lave hjemmelavet soya til de hjemmelavede forårsruller, da vi var forbi og kigge hende over skulderen.

"I min familie har det altid været sådan, at man laver det selv. Så ved man, at det er i orden. Og sådan er det også her," fortæller hun.

Hun kan desuden berette, at elevernes yndlingsspisestue er tarteletter. Men at fredags-burgen kommer ind på en tæt andenplads, efterfulgt af hjemmelavet karri og kyllingesupper.

Skulle du komme til at savne Kathe og kantinen i sommerferien, så er der faktisk også råd for det. Hun har nemlig hvert år en bod på Skanderborg Festival, hvor der bliver langet god og potent festivalmad over disken. Her kan du mellem Thomas Helmig og bøgetræer spise dig mæt i stegt flæsk, kartofler og persillesovs.

SIDSTE SKOLEDAG 3G - TAK FOR KAMPEN

3.g havde sidste skoledag den 21.5. Den sædvanlige fodboldkamp var i anledning af nybyggeriet afløst af en dyst i bl.a. paratviden og fysisk formåen i bredere forstand, hvor et udvalgt lærerhold dystede mod et udvalgt elevhold. Ivan Jensen var dommer, og lærerne vandt knebent – flødebollegribningen var udslagsgivende.

ELEVFORENINGEN

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

Lars Nordam

ÅSG'S VENNER

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner. ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever.

Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- jubilæumsarrangementer og fest for gamle elever
- støtte til internationale initiativer

I skoleåret 2012/13 har foreningen således afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever den anden fredag i november, og den 31. august afholder vi et arrangement, hvor venner af ÅSG kan komme og se vores nye bygninger.

Man kan læse mere om ÅSG's Venner på skolens hjemmeside (<http://aasg.dk/kontakt/aasgs-venner/>)

På Venneforeningens vegne

Jesper Nymann

FRA GUTENBERG TIL GOOGLE?

- ELLER HVAD SKER DER MED ALMENDANNELSEN I DET DIGITALE SAMFUND?

Her i foråret faldt jeg over en stor annonce i avisen. Annoncen, som var indrykket af Det Informationsvidenskabelige Akademi ved Københavns Universitet, havde overskriften "Hvad har Gutenberg og Google til fælles", og i teksten fortsættes: "De starter begge med G, og de har revolutioneret måden, vi bruger information på."

Johan Gutenberg opfandt bogtrykkerkunsten i første halvdel af 1400-tallet. Herefter var en masseproduktion af bøger mulig. Information og viden blev derefter i stigende grad tilgængelig for alle, og igennem de næste hundreder af år gik viden, uddannelse og dannelse fra at være forbeholdt en snæver elite til at være for alle. Indtil for ganske få år siden var der lige fra man begyndte som 6-årig i skolen ingen vej uden om bøgerne, ligesom gymnasiets foretrukne undervisningsmiddel, ud over det talte ord, tavle og kridt, var bogen (og fotokopien!). Vejen til viden gik gennem det trykte ord, og var man særligt klog eller original på sit felt, kunne man måske selv skrive en kronik til en avis eller sågar en bog og håbe, at den blev antaget.

I 1989 blev konceptet bag World Wide Web opfundet, i 1994 blev det introduceret på det store verdensmarked, og i 1998 stiftede verden for første gang bekendtskab med Google. Vi kan i dag kommunikere med hvemsomhelst nårsomhelst, alle mulige (og umulige) informationer er tilgængelige på nettet døgnet rundt og på alle mulige sprog, og hvemsomhelst kan skrive til hele verden, på egen hjemmeside, på FaceBook, som tweets, på en blog eller sågar i leksikonet over dem alle, Wikipedia.

I vores lille verden, gymnasieverdenen, fører det selvfølgelig alskens diskussioner med sig: Med en smartphone i lommen har man adgang til hele verden altid. Hvad så med paratviden? Er det så overhovedet værdifuldt at have en stor mængde paratviden? Hvad er egentlig forskellen på information og viden? Hvornår er det snyd at

bruge nettet - eller, giver det overhovedet mening at tale om snyd? Når nu eleverne tilsyneladende så let lader sig distrahere af fx FaceBook, kan vi så ikke bare forbyde brug af smartphones og computer i undervisningen? Eller skal vi vælge en helt anden strategi end forbudsstrategien, nemlig bare være ligeglade?

Et overordnet og centralt spørgsmål i forhold til alle disse spørgsmål bliver, hvad de digitale medier gør ved almindelsen.

I formålsparagraffen for den bekendtgørelse, der styrer den almene studentereksamen, står blandt andet følgende:

"§ 1.

Stk. 4. Uddannelsen skal have et dannelsesperspektiv med vægt på elevernes udvikling af personlig myndighed. Eleverne skal derfor lære at forholde sig reflekterende og ansvarligt til deres omverden: medmennesker, natur og samfund, og til deres egen udvikling. Uddannelsen skal tillige udvikle elevernes kreative og innovative evner og deres kritiske sans.

§ 2. Uddannelsen til studentereksamen gennemføres med fokus på det almindelige og studieforberedende. Fagligheden er nært forbundet med sider af videnskabsfagene, og eleverne skal opnå almindelse og studiekompetence inden for humaniora, naturvidenskab og samfundsvidenskab med henblik på at kunne gennemføre videregående uddannelse."

Almindelse er svært at definere entydigt og udtømmende. Almindelse er netop almen og sigter derfor ikke mod noget specifikt erhverv eller studium, men på at danne hver enkelt. Dvs. almindelse rummer et personligt dannelsesaspekt og et uddannelsesaspekt inden for naturvidenskab, humaniora og samfundsvidenskab - man skal vide noget om natur, sprog,

samfund og kultur.

At Gutenberg og det trykte ord stadig har en væsentlig betydning for erhvervelse af almen-
dannelsen er indlysende. Men at der ikke er
nogen vej uden om Google og det digitale i
øvrigt er lige så indlysende. Der stilles nu krav
til hver enkelt borger i samfundet om at være
"på", det offentlige digitaliseres med stigende
hast, mere og mere kommunikation på alle
niveauer i et demokratisk samfund som det
danske og skabelse af ny viden foregår også
i stigende grad via digitale netværk. Vi har
dermed en forpligtelse til at sikre, at eleverne har
den nødvendige kunnen og viden til at kunne
udnytte de digitale muligheder hensigtsmæssigt,
og også en forpligtelse til at sikre, at eleverne
ved, hvordan de skal agere hensigtsmæssigt -
ligesom i det "fysiske" samfund er der virtuelle
adfærdskodeks, der skal tages hensyn til.

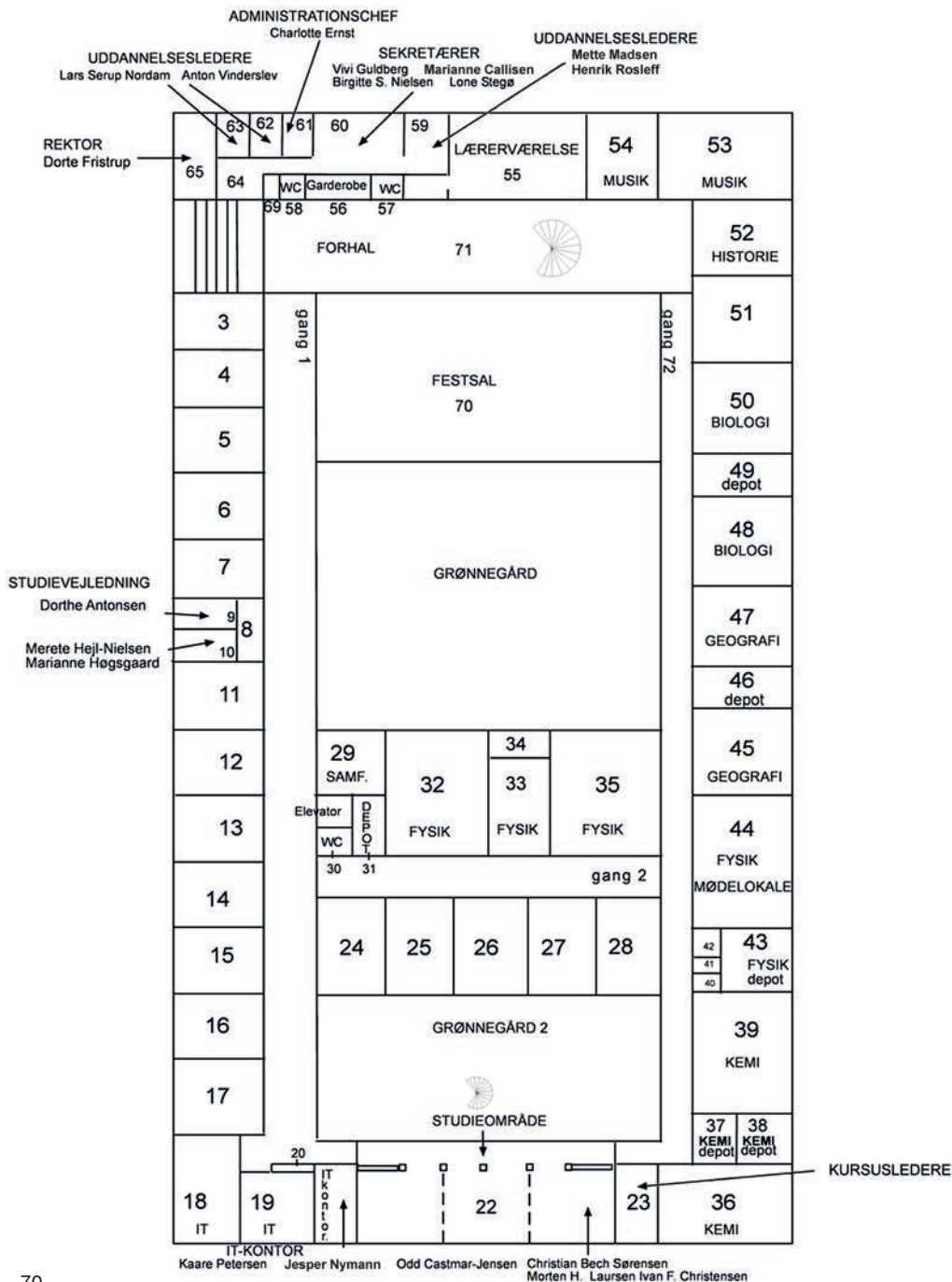
Så i forhold til gymnasiet - og i forhold til ud-
dannelsessystemet i øvrigt - er hverken en
forbudsstrategi eller en ligegyldighedsstrategi
mulig. For begge forhindrer den digitale dan-
nelse som en uomgængelig del og fra nu af
naturlig del almindelsen.

Gutenberg og Google starter begge med G,
begge har revolutioneret måden, vi bruger infor-
mation på, og begge er centrale for udvikling-
en af den almene dannelse, fordi det vil være
utænkeligt at tænke almindelse uden digital
dannelse. Lad os se, om ikke den digitale dan-
nelse en dag finder vej ind i formålsparagraffen.

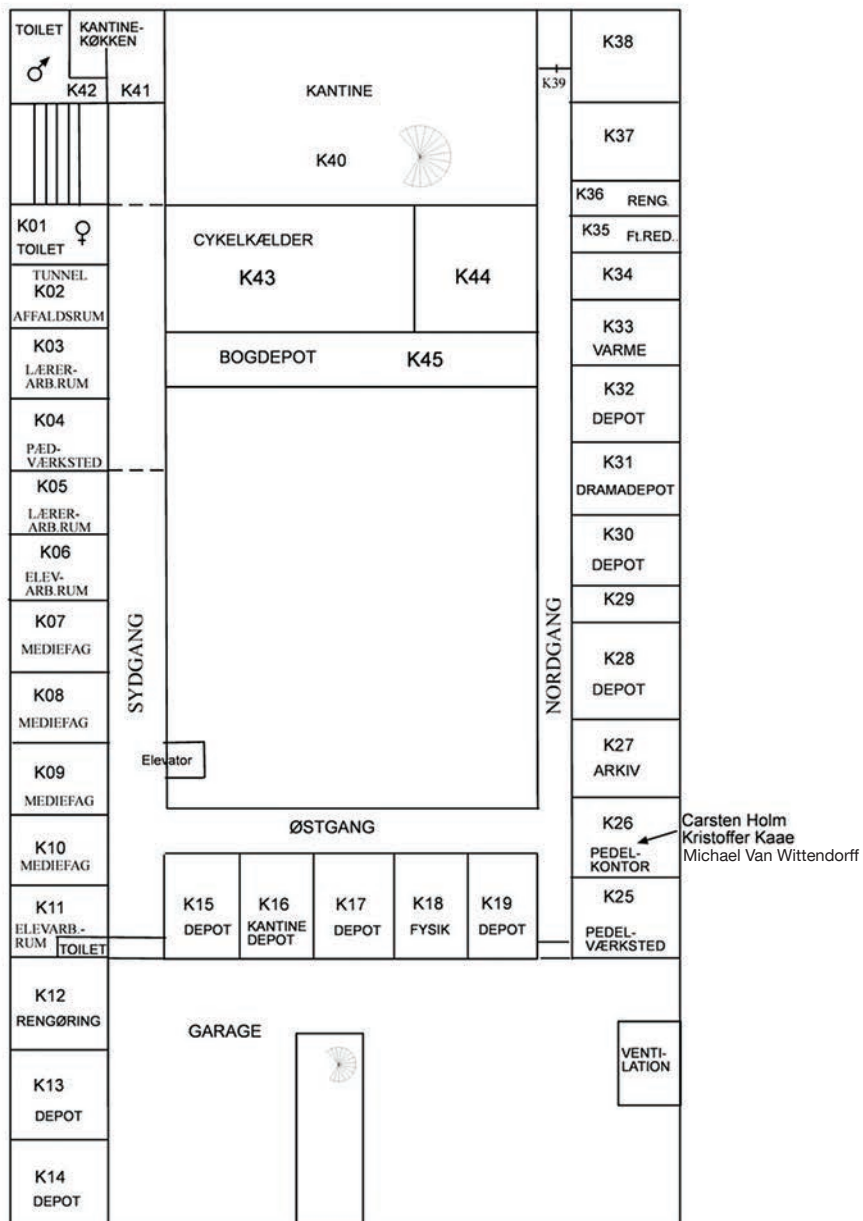
Dorte Fristrup
rektor

STUEPLAN

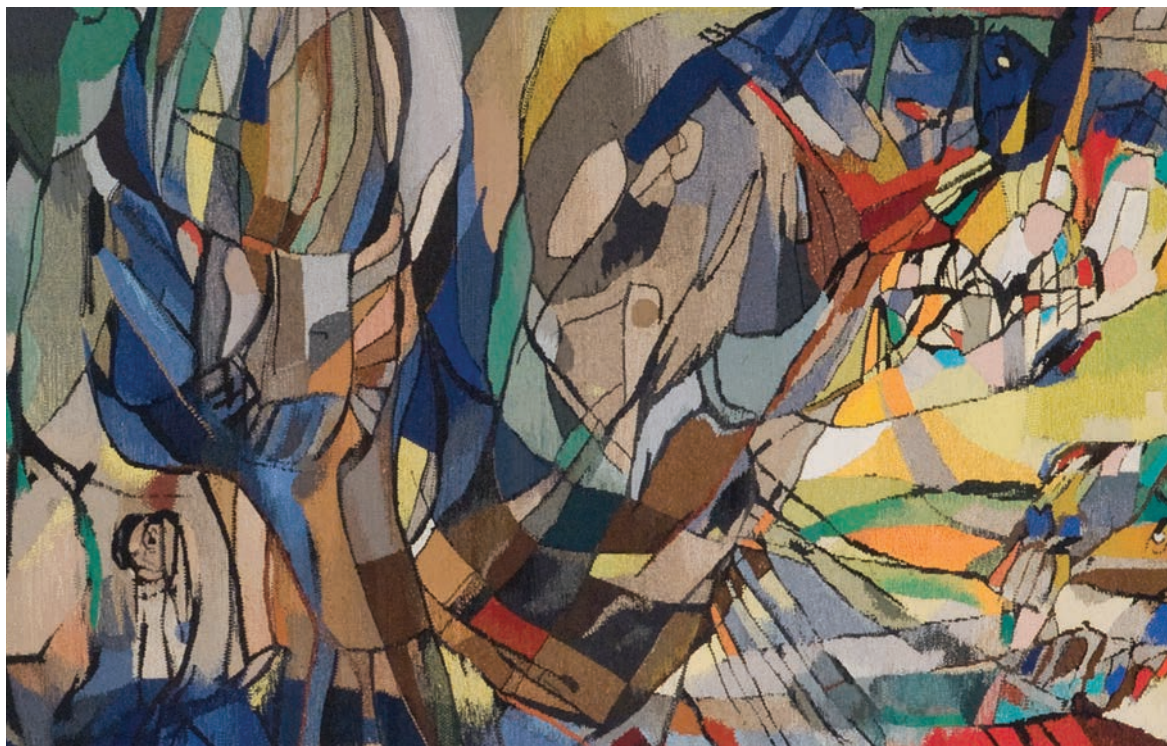

KÆLDERPLAN

WWW.AASG.DK

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaëres gobelin i skolens festsal;
Den lange rejse (efter foto af Lars Bay, Silkeborg museum).